

இங்கிலாந்து - £1, பிரான்ஸ் - 10FFr, ஹோம்ஸி - 3DM, கவிள் - 2.50SFr நோவே - 12NOK,
பென்மாக - 12DK, கனடா - 2.50CS, இலங்கை - 20ரூபா, இந்தியா - 15ரூபா

புலம்

PULAM

8

பங்குளி சிற்றிடா 99

IBC

புலம்

மக்கள் மனங்கவர் ஜவளியகம் மளிதகயகம்

நாக்க உடைகள்
தரமான தங்க நகைகள்
இலங்கை இந்திய
உணவுப் பொருட்கள்

ஸ்ரீ லாங்காஸ்தா முதன்முதலில் ஜேர்மனியில் வெளியிடோர்

பழை, புதிய பாடல்கள்,

எவர் சில்வர் பொருட்கள்,

சி.டி - ஓட்டியோக்கள்

எல்லாவற்றிற்கும் எப்பொழுதும் நாடுங்கள்

GERMANY யில் .....

JAFFNA
STORES

STORES

FEILEN - STR - 8
33602 BIELEFELD
TEL: 0521 174794

STORES

ROON - STR - 1
59065 HAMM - 1
TEL: 02381 12614

நாமும் நிலத்தினது நாகரிக வாழ்வுக்கு நம்மால் இயற்ற பணிகள் நடத்திவோம். சம்மா இரோம்.

ஸ்டாடிர்:

இரவி அருணாசலம்

தூருமி:

செல்லத்துரை நாவரசன் வெள்ளிடு:

அ.ஒ.கூ.தமிழ்

ந்ரவாகம்:

சுந்தரம் சிறீஸ்கந்தராசா விருட்யாகம்:

கிருஷ்ணா

ஆலோரவன்:

எஸ்.கே.ராஜேஞ்
ஜி.எஸ். குமார்,
யசோதா மித்திரதாஸ்

PULAM 8

Editor:

Ravi Arunasalam

Co-ordinator:

Sellaturalai Navarasan

Publisher:

IBC Tamil

Manager:

Suntharam Sriskandarajah

Distributor:

Krishna

Advisors:

S.K.Rajan

G.S.Kumar

Yasotha Mithrathas

தோட்டு:

புலம்,
IBC - Tamil,
P.O.Box - 1505
London SW8 2ZH.

தொலைபேசி: 0171 787 8000

தொலைபேசி: 0171 787 8010

email:
radio@ibc-tamil.demon.co.uk

Home page:

<http://www.ibc-tamil.demon.co.uk>
<http://fastaccess.co.uk/~ibc>

அப்போடியில் வாசன் அச்சகம்
45C Crusoe Road,
Mitcham, Surrey, CR4.
Tel: 0181 646 2885

காலுன்றி எழுவோம்; நிமிஸ்வோம்.

▽ இன்று நாம் சொல்வதற்கு இதுவே முக்கியமானது. இப்போது எம் தேசத்தின் ஒரு பகுதி பட்டினியால் வாடுகின்றது. பசியால் பரிதவிக் கின்றது. நோயாலும், இருப்பிட வசதி இன்மையாலும், இன்னைப் பாராணங்களாலும் வன்னி மக்களும், வாகரை மக்களும், தாங்கொணாக் கொடுமைகள் பல அனுபவிக்கின்றனர். அவற்றைப் பார்த்தும், கேட்டும், அறிந்தும் பாராமுகமாய் நாம் இருக்கலாமா? எம்மால் செய்யத் தக்கவை என்று நிறைய இருக்கின்றன, செய்வோம்.

▽ எம் மன் வளம் மிகுந்தது. ஏதனை விடைத்தாலும் விளையும். நிச்சயமாக நாம் பெருமைப்பட்ட தக்கதாக நிறையும். சிறிய தேசம் தான், எனினும் சிந்தனை பெரிது. ஆட்கள் குறைவதான், எனினும் ஆற்றல் அதிகம். கைகளுக்குள் அடங்கி நிற்கும் அளவினை உடையதுதான், எனினும் வையகத்தில் நிமிஸ்ந்து நிற்கும் வளம் மிகுந்தது. எமது வளத்தின் பெருமையின் சிறு துளியாவது உணர்ந்து நிற்றல், இன்னும் வளத்தை எப்படிப் பெருக்கலாம் என்பதற்கு உதவும். இவ்விதமில் நவாவியுர் சோம சுந்தரப் பலவர், இலங்கையாகோன், மஹாகவி எனும் மூன்று வளங்களின் சிறு துளிகளை காண்கின்றோம். இந்த விளைச்சிலின் வளத்தில் இருந்து நாம் காலுன்றி எழுவோம்; நிமிஸ்வோம்.

▽ உங்கள் உற்சாகம் கடிதங்களின் ஊடாக எம்மில் தொற்றிக் கொள்வது நல்லது. தோலைபேசியில் வார்த்தைகள் கரைந்து விடுகின்றன. எழுத்து எப்போதும் உரப்புத் தரும். எழுதுங்கள். புத்தின் வளத்திற்கு அது பலம் தரும். மிக உரிமையுடன் கேட்கிறோம். இது உங்கள் கடமை. கடமையில் இருந்து நழுவுவீர்களானால் புலம் நலம் பெறாது. புத்திற்கும் எழுதுங்கள். புலம் பற்றியும் எழுதுங்கள். உரிமையுடன் உங்கள் தோலைத் தோட்டுக் கேட்கிறோம். இரண்டு கைகளும் இணைந்தால் இமயத்தின் உச்சியைத் தொடுவோம்.

▽ காலம் மாறுகிற போது புலம் மாற வேண்டாமா? 21ஆம் நாற்றாண்டின் வாசலில் நிற்கின்றோம். இதே வழியில் புலம் பயணப்படுகின்றது. இது போதும் என்று தோன்றுகின்றதா? இன்னும் மாற்றம் வேண்டுகிறதா? எதுவானாலும் சொல்லுங்கள். இன்னும் எது சேர்ந்தால் புலம் வளம் பெறும். இன்னும் எது குறைந்தால் புலம் பலம் பெறும். உங்களால் தான் சொல்ல முடியும். உங்கள் கருத்து எதுவானாலும் காதுகொடுக்கக் காத்திருக்கிறோம்.

▽ சொல்லுங்கள் - புலம் நலம் பெறும் வழிக்கான ஆலோசனை நல்குங்கள்.

-புத்தயர்

இலவ்கை, இந்தியாவிற்கு புலம் அனுப்ப விரும்புவோர் 6 இதழ்களுக்கு £15 பெறுமதியான பணத்தினையும் அனுப்பி வைக்கவேண்டிய முகவரியையும் அனுப்புங்கள்.

சுந்தா - 6 இதழ்களுக்கு:

இங்கிலாந்து - £ 10, பிரான்ஸ் - 100FFr, ஜேர்மனி - 30DM.

சவில் - 25SFr நோர்வே - 120 NOK, டென்மார்க் - 120DK

சுந்தாப் பணத்தை: I.B.C எனும் பெயரில், காக்கட்டளை, அல்லது காசோலை மூலம் அனுப்பலாம்.

தா.இராமலிங்கம்

தா.இராமலிங்கம்

(1933—) யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரியிலுள்ள கல்வயல் கிராமத்தில் பிறந்தவர். பட்டதாரி ஆசிரியர். 1960களின் முற்பகுதியில் இருந்து கவிதை எழுதிவரும் இவரது புதிய கவிதை நூலான்று ‘அகால மரணங்கள்’ என்ற பெயரில் வெளிவந்தது.

இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள்

புதுமெய்க் கவிதைகள் (1964), காணிக்கை (1965)

முகவரி: தா.இராமலிங்கம், மீசாலை வடக்கு, கொட்டகாமம், இலங்கை

சீவியம்

சேர்க்கை விட்டிறங்கிக் கோழி கொக்கிக்குது
போர்வையுள் கிட்டந்து பிள்ளை குறுட்டை விடுகுது!
மணிக் கூட்டு வாழுக்கைக் காரர்
என் சொல்லுக் கேட்க மாட்டார்!

குனிக் குறுகி விட்டன
கோஹுள்ளி நடக்கின்றன

பார்வை மழுங்கிப்
பாக்கிடித்துத் தின்கின்றன
மணிக்கூட்டு வாழுக்கைக்காரர்
பரிகாசம் பள்ளுக்கிறார்கள்!

பூட்டி பிறந்தன்று மூப்பத் தொன்று!

கூட்டி மினுக்கித்
தூக்குக் கழித்துப்
பூட்டி நடக்கும்
அழுகு பார்த்து...

அடுப்பு மேடை வெடித்துக் கிடக்குது
அப்பி மேழுகிச் செப்பம் ஆக்கு!
சாணி அள்ளுவது கவனம் மோனை
காலி மாடு காலால் அடிக்குது!
நாணயம் பூட்டி வண்டில் பழக்காராம
தொட்டில் தினியைத் தின்று தின்று
ஏரி கொழுக்குத் தீவிர எடுக்குது!
பிடரி குலுக்கித் தலையை உதறி

பிணைத்த கயிற்றை இழுத்துக் கழற்றி
கனவி நாகுவைச் சுற்றித் திரிய்து
பிடிக்கப் போனால்
இடிக்க வருகுது!

கோழி கிளறிக் குடங்கரை குதம்பூது
பாசி பிடித்துக் கிணற்றி வழக்கது
மண்வெட்டிப் போடவோ ஆண்பிள்ளை இல்லை
மடிப்புக் குலையாத சீவியம்!

கருட்டு நழுவாத வாயும்
செறுப்புக் கழுட்டாத காலும்
மடிப்புக் குலையாத சீவியம்!
விடியத் துவங்கி நானும் கத்துறன்
இருந்த இடத்தாலும் எழும்பாது களாம்
நான் பெற்ற பிள்ளை பத்திரிகை படிக்குது
அவன் பெற்ற பிள்ளை ரேடியோக் கேட்குது
வெட்டி நாட்டிய வேலிக் கதியாலை
வெள்ளாடு கால் போட்டுக் காந்தித் தின்னாது
கட்டிப் போட்டு வளர்க்க என்னவாம்
ஒட்ட விட்டு ஏறிந்து துரத்தெடா!

பித்தல் சிலை கீழியுது என்று
குத்தைப் பல்லனும் சொல்லிச் சிரிக்கிறான்.
ஐயர் வாற நேரம் ஆகுது
மான் தோலைத் தேடி எடுத்துவை மோனை!
மான் தோலுமோ முழுதும் மயிர்கொட்டிப் போட்டுது
இனி என்ன?

என்னோடு அதற்கும் உடன் கட்டைதான் நிகழும்!

தாலி கழற்றிக் கையில் கொடுத்துச்
சடலை அனுப்பிச் சம்மா இருக்கிறன்
யர்தான் உயிரோடு இருக்கப் பிறந்தவர்கள்?
குருத்தோலை வருவதும்

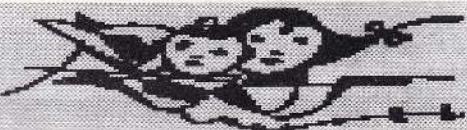
காவோலை ஆகிக்
கழுன்று விழுவதுவும்
எங்கும் நிகழவது தான்!

அடைப் பேட்டைத் தாக்கி
எறிந்து துரத்தினால்
இடப் போகுதோ முட்டை
எனாக்கும் துரத்திறான்?

முலை தெரியுதாம் மூடி மறைக்கட்டாம்!
குத்த விட்டுச் சட்டை போடுகிறார்
கிழட்டுப் பாச்சிக்குச் சாத்திரம் பார்க்கிறார்!

பூட்டி பிறந்து வெள்ளித்தையிலாம்
வூட்டில் இனிமேல் விளக்கெரியுமாம்.

சடைச்சி நாஸைப் பிடித்துக் கட்டோ
ஐயர் வந்தால் வாயிற் போட்டுமீம்!

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்.

தங்கத் தாத்தா என்று பாலர் களால் அண்புடன் அழைக்கப் படுபவர் இவர். இவரது படத் தைப் பாருங்கள் கனிவான் தாடி நிறைந்த இவரது முகத் தைப் பார்க்கின்ற போதே இவரது கையைப் பிடித்துபடி உலாத்தித் திரிய வேண்டும் போல இருக்கின்றதல்லவா?

பாலர்களுக்கென்று தங்கத் தாத்தா பாடிவைத்த பாடல்கள் ஏராளம். பாடல்கள் எல்லாம் அவரது குழந்தை உள்ளத்தை கூறும். தாடியறந்த வேடன், ஆடிப்பிறப்பு, கத்தரி வெருளி, எலியும் சேவலும், என்று பல பாடல்கள் இவரால் பாடப்பட்டன. நேரம் வரும்போதெல்லாம் இவரது பாலர் பாடல்களை இந்தப் பாலர் பக்கத்தில் பார்க்கலாம்.

இப்போதுள்ள 'எலியும் சேவலும்' எனும் இந்தப் பாடல்களையும் பாலர்கள் நீங்கள் நடித்துப் பார்க்கலாம். எங்கே, உங்கள் அப்பா அம்மாவின், ஆசிரியரின் துணை கொண்டு நடித்துப் பாருங்கள்.

ஏற்றுக்கூறி ஒரு தென்றை

தோய்த்து — உறையிட்டு

மடைக்குலமாது — சமையற்காரி

நலியாது — வருந்தாது

வினாவிசைக் குறி— கேள்வி அடையாளம் (?)

மறவன் — வேடன்

நடிகர்: தாய் எலி, சேய் எலி, பூனை,
சேவல்

முதலாங் காட்சி

சேய் எலி:

வெய்யிற் கொடுமையம்மா! மேனி வேர்க்குதம்மா!

பைய் உலாவிவரப் பரிந்து விடை தாருமம்மா!

பொல்லாத வெப்பமம்மா! புழுங்கி யலியுதம்மா!

மெல்ல உலாவிவர விரும்பிவிடை ஈயுமம்மா!

தாய் எலி:

ஆசை மிகுந்த மெந்தா! அன்பான கண்மணியே! மாசம் வரும் மகனே! முற்றத்திலும் போகவேண்டாம் பொல்லாத துட்டர் மெந்தா! புறத்தே பதுங்கி நிற்பர் அல்லா தனபுரிவார் ஜயா நீ போக வேண்டாம்

சேய் எலி:

ஆண்பிள்ளை நானலலோ! அன்னாய் பயமுனக்கே வீண் பிள்ளை யாக்காதே விடையருளிச் செய்யுமம்மா கும்பிட்டேன் அன்னையுனைக் குறுக்கே நீ றிக்காதே வெம்பிப் புழுங்குமிங்கு வெளியேபோய் வென்மமா!

தாய் எலி: மகனே! பெற்றமனம் பித்து; பிள்ளை மனம் கல்லு என்பது

போலப்

பிடிவாதமாய்

நிற்கிறாய். சரி, நீ

நினைத்தபடி.

போய்வருவாய்

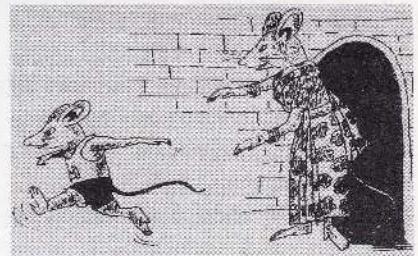
என்மகனே!

புத்தியுடன்

பத்திரமாய்

நீ திரும்பும் அவ்வளவும்

நின்றுவழி பார்த்திடுவேன் — போய்வருவாய்

இரண்டாம் காட்சி

சேய்எலி:

தொங்கிச் சுவரிற் குதிப்பேன் — மிகத் தூரிதமாக ஓடித் துள்ளி மிதிப்பேன் அங்கு மிங்குமாக நடிப்பேன் — சுவைத் தருந்து முன்வை மணந்து பிடிப்பேன்

ஆனந்த மான வெளிச்சம் — மகிழ்

வாக உலாவுதற் கணுகுமோ அச்சம்

தேனுந்து மாமலர் வாசம்— வரும்

சில்லென்று தென்றலும் மிகுந்த உல்லாசம்

அடுக்களைப் புத்திலே ஓடி — அங்கே அப்பழும் வெண்ணையும் அருந்துவென் தேடி எடுத்துக் கடித்துண்டு கொண்டு — மிக இன்புறுவே னோடி அன்னையைக் கண்டு

முன்றாங் காட்சி

பூனை:

மா அஅயோ — மா அஅயோ — மா அஅயோ

மா அஅயோ.....

முன்னொலும்பு நோக முதுகு மிகவலிக்க

உள்ளம் நடுநடுங்க ஓங்கி யடித்தாலோ— மாஅஅயோ

மெத்த வலிப்பெடுக்க மேனி நடுநடுங்க
மத்தா லடித்தாளே ! மனமிரங்க மாபாவி —
மாஅஅயோ

மெய்யொடிய மத்தால் வெடுக்கென் றடித்தவள்தன்
கையொடிந்து மெத்தக் கலங்காளோ மாபாவி —
மாஅஅயோ

சேவல் :

பூணையரே ! பூணையரே ! புத்திமிகக் கலங்கிப்
பாதிவிழி மூடிப் பாடுகிறீர் காரணமென் ?

காலைநக்கி நக்கியிரு கண்ணும் முகமும் துடைத்து
வாலைக் குழுத்தனுங்க வந்த வருத்தமென்ன ?

பூணை :

சட்டியிற் காய்ச்சிய பாலைத் — தோய்த்துச்
சமையற்காரி வைத்தாள் உதறியதன் மேலே
எட்டிப் பரண்மேலே தாவிக் — குதித்து
ஏறினேன் உறியினில் இனிதாக மேவி

பார்க்கப் பார்க்கப் பசிமீறும் — பசம்
பாலின் மனத்தினால் வாய்மிக யூறும்
ஆர்க்குங் காணாமல் அங்கிருந்தே — வெகு
ஆன்தமாய் உண்டென் அழுதொத்த விருந்தே

காண்பார்க் கௌன்று நினைத்தே — இரு
கண்களை மூடி என் நாவை நனைத்தே
மாண்பாக யானுண்ணும் போது — அங்கே
வந்தாளே அந்த மடைக்குல மாது

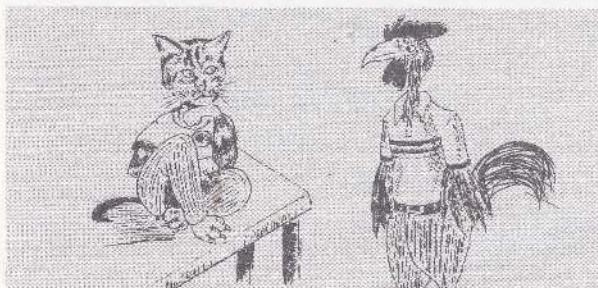
சத்தப் படாமலே வந்து — மேலே
தங்கி அருந்தும் களவினைக் கண்டு
மத்தா லடித்தாளே பாவி — உடல்
வலிக்குதே ஜையேயா ! மறுகுதே யாவி

சேவல் :

ஜையா ! களவு பொல்லாது — இதை
அறியாது செய்ததால் வந்ததே தீது
மெய்யாய் அடாதுசெய் தோரே — மிக
வெம்பிப் படாது படுவார்கள் நேரே

பூணை :

பொல்லாது குதொடு வாதும் — என்று
புத்தி சொல்லவந்தீர் போமினிப் போதும்
நல்லாப் பசிக்குது காணும் — இனி
நானங்குப் போயிரை தேடுதல் வேணும்

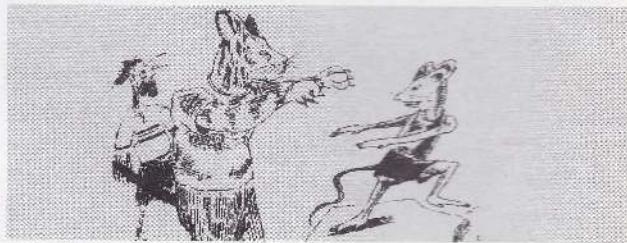

நாலாங் காட்சி

பூணை :

ஓகோ ! அங்கே ஓர் எலி வருகின்றது. அதை
மெல்லப் பதுங்கியிருந்து பிடித்து உண்ணவேண்டும்
எலியே நீ வருவாய் — எனக்
கிரையாகவே வருவாய்
நலியா தென்பசி நானுனைத் தின்னுவேன்
எலியே நீ வருவாய்

(பூணை எலியைப் பிடிக்கப் பாயும்பொழுது சேவல்
கூவகின்றது)

சேவல் :

கொக்கறோக்கோழு கொக்க ரோக்கோ கூழு
மிக்கவெயில் இக்கணமே போழுழு
வின்னும் மண்ணும் மூடியிருள் வாஅஅ
கொக்க ரோக்கோழு கொக்க ரெக்கோ கூழு

(எலி பயந்து தாயைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு ஓடுகிறது)

சேய்ளவி:

ஓடி வருவாயம்மா உள்ளங் கலங்குதும்மா
வாடி நடுங்குகின்றேன் வந்து பயம் தீரும்மா
மேவி ஒருவனம்மா வின்னன்திரச் சத்தமிட்டான்
ஆவி அகத்தோ புறத்தோ அன்னையே வாரும்

(தாயைவி வந்து சேயைத் தழுவிக் கொண்டு விளாவுகிறது)

தாய் எலி:

அன்பு மிகுந்த என் செல்வா — என்ன
ஆபத்து நேர்ந்தது அறிந்திடச் சொல்வாய்
என்பு முரிந்திட ஓடி — இங்கே
இரங்கியே வந்தனை ஏங்கியே வாடி

சேய் எலி:

கொண்டையில் இரத்தந் தோய்ந்த
கூரிய வாளொன் றுண்டு
கண்டத்தில் இரண்டு கத்தி
கட்டியே தூங்குமம்மா !
கண்டை செய் வீரன் போலச்
சட்சட வென்று அடித்து
விண்டது பெரிய சத்தம்
மெய்மறந்து அறிவு சோர்ந்தேன்

விடுவிடு என்றுகை தட்டி — அம்மா

வினாவிசைக் குறிபோற் கழுத்தை வளைத்துக்
கொடுமை செய் கூற்றுவன் போல— வந்து
கூவினதே ஒரு பொல்லாப் பிராணி

அல்லாது போனால் என் னம்மா — நான்
அருமை யானவோர் தோழனைக் கண்டு
நல்லசல் லாபஞ்செய் வேனே — அதை
நாசப்படுத்தியதே அப்பிராணி!

என்ன ஓர் அருமையான பிராணி, பஞ்சபோல
மெதுமையான மயிர், பளிங்குபோல இரண்டு கண்கள்.
சத்தப்படாமல் என்னை இருந்து பார்த்துச் சிரித்து
என்னோடு ஏதோ பேச எழும்பியது. அடா! அந்த
நேரத்தில் செவ்வரத்தம் பூப்போலத் தலையையுடைய
உந்தப் பொல்லாத பிராணி சத்தஞ் செய்து வெருட்டி
விட்டதம்மா!

தாய் எலி:

கண்மணி போன்ற மகனே! நீ
கண்டு பயந்தனை நன்றுரை செய்யின்
வண்ண முடையசேவல் — ஒரு
வஞ்சகமு மில்லாநல்ல செஞ்சொற் சேவல்

மற்றைப் பிராணி மகனே! எம்மை
மறைவி விருந்து பிடித்து உண்டு மகிழும்
குற்ற முடைய பூனை — அதன்
கோலத்தினால் மயங்கல் சாலத் தவரே

(தாய் எலி சேயெலிக்குப் புத்தி புக்டுகிறது)

கண்மணி அனைய என்னரு மகனே!
உண்மகிழ் வாக உரைப்பது கேட்டபாய்
வெளிப்புற வேடப் பொலிவினை நோக்கி
உள்ளகத் தெண்ணைம் உரைத்திடப் போமோ
பொல்லா மறவன் புதரினில் மறைந்தும்
மெல்லெனப் பறவையை வீட்டுதல் போல
நல்ல வேடம் தன்னிலே மறைந்து
அல்லன செய்யும் மாந்தரும் உளரே
கடுஞ்சொற் கூறி இனிமை பயக்கும்
நடுநிலை நண்பரும் பலருண்டு அதனால்
அகுமும் புறமும் ஆராய்ந்து
தகுதி நண்பரைத் தான்கொள்ள முறையே.

இளந்திரையனின்

1. மெய் ஞானம்

மாயச் சழவிடை ஈருண்டு
மயங்கிக் கிடந்த என் உள்ளில்
ஞானப் பொறி சுடத்திடுக்கிட்டேன்

பொறி பெருத்து
மாயத்திரை பொசக்கத் திரைபொசக்க

ஒளித்துண்டாய் உருவகித்து
பெருத்துப் பெருத்து
பிளம்பென எண்ணுள்
பரக்கிறது மெய்மை

(26/09/96)

2. அவதி

அருமையறியாக்கரம் தீண்டிப் பியத்துதறி
வெய்ப்பில் வதுவகும்
அன்றலர்ந்த மென்பூவின் இதழக்களன
திக்கொண்றாம் விசிறுண்ட
துயரிடை அவதியுற்றோம்

கருமை படரும் பிரபஞ்சமென நீண்ட
உள்வெளியிடை

பசிப்பின் புசித்து
மனஞ் சுரக்கும் பொழுதுகளில் புணர்ந்து
சூடிக் களித்து
குலவிக் குலவி உலாத் தவிடப் பறக்கும்
பட்சிகளாயினும் பிறந்தோமில்லை

இருதயம் வறண்டு சுருங்கிய
பாதகரின் அண்ணடையிலே
அரிய உயர் பிறப்பெடுத்தும்
கண்டதென்ன?

(01/07/96)

இரு கவிதைகள்

அம்மாள் என்றால் சம்மாவா?

சட்டெணவே எதுவும் என் நெஞ்சைச் சட்ட காயமாக அப்போது இல்லை. அரவணைப் பு அப்படியாக இருந்தது. “ராசர்” என்ற அழைக்கத்தான் அம்மாவும் அப்பாவும் இருந்தார்கள். நானும் அக்காவும் என்று வீட்டில் தனித்துப் போனோம். அக்காவின் சூயத்தியச் சடங்கு பிரஸிதாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சீகற் கட்டி, சப்பறத்தில் அக்காவை இருத்தி வைப்பட்டு சீகர் பூட்டி, ஒரு கூட்டம் மேனம் பிடித்து, இரவு ஒரு கோஸ்டி வந்து பாடி, தீரு விழு போலத்தான் கொண்டாடப்பட்டது.

“எனக்கும் இப்படி பெரிசா சூயத்தியச் சடங்கு கொண்டாட வேண்டும்” என்று கண்டிப்பாக அம்மா அப்பாவிடம் சொன்னேன். ஓம் என்று விட்டுப் பெலத்தும் குலுங்கியும் சிரித்தார்கள். இதில் சிரிக் கண்ண இருக்கிறது?

அக்காவும் நானும் தனித்துப் போன விடு. அடிப்பட்டு ஆய்க்கிணப்பட்டு, கீள்ளுப்பட்டு, நுள்ளுப்பட்டு, “நீங்கள் ஏன்னுடேபேரும் சகோதரர்கள் தானே? எதிரிகளா?” என்று அப்பா தன் மடியில் இருத்திக் கேட்டு...

அம்மா ஒரு கதை அடிக்கடி சொல்வார். “அப்ப நீதினாபிள்ளை. உனக்கு அஞ்ச வயசிருக்கும். கொக்காவிலிருக் கூடிய வயசு. கொக்காவிலிலும் பராக்க மூப்பான விசயன் உனக்கு அடிச்சுப் போட்டான். பராத்துக் கொண்டிருந்த கொக்கா ஊழல் கொட்டையாலை விசயனுக்கு அடிச்சிருக்கிறா. விசயனுக்கு மண்டை உடைஞ்சு இரத்தம் வந்திருக்கு... கொக்காவை ‘என் அடிச்சனி?’ என்று வெறுட்டினார். ‘தம்பிக்கு அடிச்சா அடிப்பன்’ எண்டிருக்கிறா கொக்கா. ‘என்றை தமிரி, என்றை தம்பி’ என்று எவ்வளவு ஆசை உன்னிலைவு...”

அக்காவிலிருக் கண்ணில் ஆசையா? ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆச்சரியம் மறைந்து போய் அன்று பின்னேரயே சின்னதுக்கும் சண்டை தொடங்கும். நான் கீள்ளிய புள்ளிடுக் கோலம் அக்காவின் மூகத்தில் இப்போதும் அடையாளமாய்த் தெரியும். மேலும் அக்கா பற்றி நான் ஏதும் சொல்வத் தொடங்கினால் அழுதுவிடுவேன்.

வேறு சகோதரர் யாரும் கீடையாக என் வீட்டிற்கு மைச்சான் சிவம் வருவான். சண்டையும் இருக்கும். சூச்சரவும் இருக்கும். சேர்ந்து விளையாடுவோம். ஆனால் ஒன்று, அக்கா சிவத்தில் அன்பு வைக்கக் கூடாது. அன்பு வைக்கிற மாதிரி சாடையாகத் தெரிந் தாலும், அழுகையும் வரும். ஆத்திரமும் வரும்.

“சிவம் ஒருநாள் எதற்கோ கோவித்தான். “சிவம் கோவயோ” என்று கேட்டேன். சிவம் ஒன்றும் பறையாது இருந்தான். “சிவம் தமிழோடை கதையன்” என்று அக்கா கெஞ்சினா. சிவம் காதுத்தான்.

எனக்குச் சுந்தேகமாகவும் இருந்தது. கவலையாகவும் இருந்தது.

எனிலும் சட்டெணவே எதுவும் என் நெஞ்சைச் சட்ட காயமாக அப்போது இல்லை.

பொழுது பட பால் வாங்கப் போக வேண்டி இருப்பது நம் விளையாட்டுடைக் குழப்புகிற ஒன்று.

பொழுது பட்டு இருண்டால் பால் வாங்கப் போக முடியாது. பயம். சிவத்தையும் கூட்டிச் செல்லவேன். பால் வாங்கப் போவதில் ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒவ்வொரு கதை இருக்கிறது. பால் வாங்கப் போவதில் ஜந்து விசயங்கள் அதி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முதலாவது விசவையாப்பா. விசவையாப்பா சரியாயிருந்தால் எல்லாம் சரியாயிருக்கும். அதீகம் என்ன செய்கிறார்? மாட்டுக்குப் புல்லு செதுக்குகிறார். தோட்டத்துக்கு இறைக்கிறார். அதை வேளையோடை செய்யவாய் தானே?

இரண்டாவது வைரவர் கோயில். இந்த வைரவர் கடவுளர், பேயரீ சரியான விளக்கம் சொல்வார் ஒருவருமில்லை. வைரவர் என்றவுடன் பக்கி வருவதிலும் பார்க்க பயமல்லவா வருகின்றது! கீராயிட்டி முடக்கில் வைரவர் கோயில் வைத்துக் குழிடுகிறார்கள் தான். அப்படிப் பார்த்தால் கடவுள் தான். ஆனால் கடவுள்கள் தலம் குத்தி, துலத்தில் எலுமிக்கம் பழும் குத்தி, குங்குமம் அப்பி வைத்திருக்கிறார்களே! இது பேய்க்குச் செய்கிற கழிப்பு அவலவா? ஞான வைரவர், கடவுள் வைரவர் என்று இரண்டு வைரவரையும் போட்டுக் குழப்புகிறார்கள்.

எவ்வும் கழிப்பு கழித்திருந்தால் வைரவர் ஞாபகம் தான் வருகின்றது. கால் அதீவ் பட்டு விட்டால் சரி. கால் அழுகி விடும். அஞ்சாறு நாளைக்கு அதுவே நீத்தினர் வரப் பண்ணாரது.

வளவின் முலைக்குள் எலுமிக்கம் பழும் அழுகிக் கிடக்கிறது. ஆரோ செய்வினை செய்திருக்கிறார்கள். கீருஷணசாமியண்ணை செய்வினை செய்வதில் வலவார். அவர் வீட்டில் எலுமிக்கைமரம் நீறையக் காய்த்துக் குலுங்கும். அவர் வீட்டு எலுமிக்கம் பழுங்கள் சந்தையில் விற்றதாகச் சரித்திரம் கீடையாது. ஊறுகாய் போடுகிறார்கள்தான். என்றாலும் மீதிப் பழுங்களை அவர் என்ன செய்கிறார்?

கொலல்பட வேண்டிய முன்றாவது விசயம் கடவுள். ஒரு முடக்கில் வைரவர் கோயில் என்றால் மறு முடக்கில் கடவுள். பால் வாங்கிக் கொண்டு வருகிற பேர்து கடவுளையில் சாவும் ஏரிந்தால் “அம்மாளே, அம்மாளே” என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டு கடவுள்புக்கம் பாராமல் ஒடிவருவேன். கடைக் கண் கடவுளையைப் பார்க்கும். அப்படிப் பார்த்து ஒடியபோது ஒருநாள் கல் தடுக்கியோ கால தடுக்கியோ

விழுந்தேன். முழுங்கால் உரஞ்சுப்பட்டு இரத்தம் கச்சிந்தது. எந்தப் புண் நோவையும் தாங்க வாய். இது எரியும். அதிலும் நடக்க, நடக்க முழுங்கால் விரிய, மதிய வலிக்கும். அது பறவாயில்லை.

விழுந்த விழுங்காட்டில் பால் போத்தல் சரிந்து அரை வாசிப்பால் ஊத்தின்டு போய்க் கிடந்தது. அங்கு தான் சிக்கல், வீட்டில் ஏச்ச வாஸ்கிக் கட்டாது. இதற்கு ஒன்றுமே சொல்லேவாது. “எங்கினையும் ஏமலாந்திக்

கொண்டு வந்தால் பால் ஊத்துண்ணும் தானே” என்கிற மாதிரித் தீட்டு விழும். ஒன்றும் செய்ய ஏவாது.

வைரவர் கோயில் கீணற்றாடிக்குச் சென்றேன். கல்லுப் பாறைகளுக்குள்ளால் பொங்கிப் பெருகுகின்ற அருயயயான நீர். துலாத்தாழ்த்தி நீர் அன்னேன். வாளியிலிருந்து நீரைக் கையால் அன்னி அன்னிப் போத்தலை நீரப்பினேன். சரி, பால் தீருத்தில் யாவும் சரியாய் இருந்தது.

அம்மா பாலை வாஸ்கி சட்டியில் ஊற்றி காய்ச்சிகிற போது சொன்னார்: “இப்ப வர்வர விசுவையாப்பா நல்லாத்தான் பாலுக்கை தண்ணி கலக்கிறார்”

விசுவையாப்பாவிற்கு இது வேணும். அவர் பொழுது படறுங்கள் பாலைத் தந்திருக்கலாம். சடலைக்கை சவும் எரியிறது விசுவையாப்பாவிற்குத் தெரியும். பேய் உலவுகிற, பொழுதுபட்ட நேரத்தில் பின்னை களை வெளியில் அனுபவக் கூடாது என்றும் தெரியும். இவ்வளவும் தெரிந்து கொண்டும், இந்தக் கொடுமை யை விசுவையாப்பா செய்தால் அதற்கான பலனை தண்டனையை அவர் அனுபவிக்கவும் வேணும் தானே!

இந்தச் சிவம் சரியாயிருந்தாலும் சில பிரச்சினை களைத் தவிர்த்திருக்கலாம். அதுதான் நாலாவது விசுயம். ஒரு நாளைக்கு ஒரு நேரம் என்று தன வீட்டை போகிறான். அது அவன் பப்பா வேலையால் வீட்டிற்கு வருகிற நேரத்தைப் பொறுத்து. ஒரு நாளைக்கு ஆறு மணிக்கு, ஒரு நாளைக்கு ஏழு மணிக்கு, ஒரு நாளைக்கு எட்டு மணிக்கு அவன் பப்பா - என் மாயா - வந்து அவன் காதைத் தீருகிற கூடிடக் கொண்டு போகிறார். பால் வாஸ்கி போதும் வரைக்கும் சிவம் என்னோடை நின்றால் எத்தனை பேய் வந்தாலும் என்னை என்ன செய்துவிட முடியும்?

எனக்குக் கடும் கோபம் ஜந்தாவது விசுயமான அம்மாவில் தான். ஆரை நம்பி நாஸ்கள் இந்த உலகிற்கு வந்தோய். அம்மாளை நம்பித்தானே! அம்மாளீன் அந்த கருணை துதும்பிய புன்னை தானே எங்களை வாழ வைக்கின்றது. அம்மாள் இவ்வெடுயன்றால் எங்கள் வாழுக்கைக்கு ஏது அர்த்தம்? அம்மாள் என்றால் கண்ணில் கண்ணீர் ஆராகப் பெருகும்!

அம்மாள் யார்? என்னுடைய அம்மா. என்னுடைய அம்மா. என்னுடைய அக்கா. என்னுடைய ஆச்சி. என்னுடைய மனைவி. என்னுடைய மகள்.

என்னுடைய மச்சாள். என்னுடைய தங்கச்சி. என்னுடைய அங்புத் தெய்வம்!

அம்மாள் எங்களைக் காத்தாள். இரவு சாயம் பன்னீரண்டு மணிக்குப் பிறகு வெள்ளைச் சீலை கட்டியபடி எங்கள் சவாரி நோட்டால் உலா வருவார், சவங்கைச் சத்தம் கேட்கும். அதே நேரம் வைரவரும் வெள்ளீப் புண் போட்ட பொல் ஒன்றினை நோட்டில் தட்டியபடி வருவார். சவங்கைக்

சத்தமும் பெஸ்லுச் சத்தமும் ஒரே நேரம் கேட்கும். நாய்கள் ஊளை இடும். ஆந்தைகள் அலறும். ஆட்காட்டிக் குருவி அவுமாய்க் குரல் எழுப்பும். இந்தச் சத்தங்களே போதும் அம்மானும் வைரவரும் உலாப போவதைப் பறை சாற்ற.

கந்தியாத்தை இதைக் கண்டிருக்கிறா. ‘வெளி’க்குப் போக பறைக்குள் போன போது இருவரும் சந்தீப பறைக் கண்டிருக்கிறா. பயத்தில் பறையைக் கட்டிப் பிடித்திருக்கிறா. சுற்றே எங்கள் வீட்டின் முன்பு அந்தச் சுந்திப்பு இருக்கிறது.

பாரிக்கீழவியும் இதைப் பார்த்திருக்கிறா. பாரிக் கீழவிப் படுத்திருக்கிற போது சவங்கைச் சத்தம் கேட்டவுடன் வேலிப் பொட்டுக்குள்ளால் பார்த்திருக்கிறா.

பெரியமா கூட சிவராத்திரிக்கு அம்மாள் கோயிலில் முழுத்திருந்த போது சாமப் புசைக்குப் பிறகு அம்மாள் வெள்ளைச் சீலை கட்டி வெளிக்கிட்டுப் போவதை கண்டிருக்கிறா.

எவ்வளவு அன்பு கொண்டு அம்மாள் எங்கள் ஊரை காப் பாற்றுகின்றார். சொல்வதற்கு ஒன்றாக இரண்டா? ஓராயிரும் கநை அல்லவா இருக்கின்றது.

அம்மாவின் சொந்த அண்ணா பெரிய மாமாவினதும் அப்பாவின் சொந்த மச்சான் வேல்சாமி மாமாவின் தும் செத்தவிடு ஒரே நாளில் நடந்து. ஜப்பசி மாதம்; அடை யழைக்காலம். அம்மா பெரிய மாமாவின் செத்த வீட்டில் நின்றா. அப்பா இரண்டு செத்த வீட்டிலும் மாறி மாறி நின்றார். நான் பெரியமாமாவின் மகன் விஜியுன் வினையாடனேன். அப்பா என்னையும் அக்காவையும் அழகரண்ணண்ணியின் கடைக்குக் கூட்டிச் சென்று பணிஸ் வாஸ்கித் தந்தார். மத்தியானம் சுடலையில் வேல்சாமி மாமாவின் சடங்குகள் முடிய சின்னேரம் பெரியமாமாவின் சடங்குகள் நடந்தன.

இரவாகிச் சாப்பிட்டு, சளசளத்தபடி அவரவர் நித்திரை கொள்ள முத்தமாயா தன் வீட்டிற்குப் போனார். சைக்கிளில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்.

சைக்கிளில் சடாவிரன் காற்றுப் போனது. காற்றுப் போவதற்கு அந்த டச்ச நோட்டில் முன்னோ கல்லோ இருந்ததில்லை. இரங்கி உருட்டனார். முன்னால் ஒரு வெளிச்சம். வினைதயான வெளிச்சம். இதற்கு முன்னால் இப்படி ஒரு வெளிச்சம் கண்டில்லை. கண்ணைப் பறிக்கிற பிரகாசம் இல்லை. நூர்ந்து போகிற மாதிரியான வெளிச்சம். ஆனால் தீயாக எரிசிறது. காற்றுப்பு ஆடி அசையவில்லை. ஒளி பாய்ச்சுக்கின்ற வெளிச்சமல்ல; இருளை இன்றும் இருட்டாக்குகின்ற, பேய்க்குத் தழையான வெளிச்

சம். முத்த மார்ம பயற்பிடவில்லை. நடப்பது நடக்கட் போனான்.

உயனைப் பனங்குடல் தாண்டி, சடலைப் பக்கம் வரும் வெளியில் அவன் கருக்கு மட்டை ஒன்றை வெட்டி பாளைக் கத்தியால் கூராக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அம்மா “பீள்ளை கழுத்தை முடு” என்றா. தன் கழுத்தையும் முடினா. எனக்கு கால் தடுமாறத் தொடர்ச்சியது. அம்மாவின் சீவுக்குஞ் சிக்குப்பட்டுக் கொண்டு நடந்தேன்.

அம்மா “அம்மாளே, அம்மாளே” என்று முனைமுனைத்தா. கண்ணாலை கண்ணீர் பொங்கியது. அக்காவிற்கும் கண்ணீர் ஒழுகீயது. “அம்மாளே, அம்மாளே” என்று அம்மா உருசி உருசி முனைமுனைத்துக் கூப்பிடுகிறா.

அவன் கருக்கு மட்டையைக் கூராக்கிக் கொண்டு, சிரித்துக் கொண்டு, எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறான்.

என்ன மாயம் நடந்தது!

அவன் பின்னால் இருந்து ஒரு பெண் லிறங் பொறுக்கியபடி “என்னமா துலைக்கோ போட்டு வராயின்?” என்று கேட்டபடி வந்தாள். அவன் திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். அந்தப் பெண் அவனைப் பார்த்தும் சிரித்தான்.

அவன் சைக்கிள் எடுத்து எதிர்ப்பக்கமாகப் போனான். வீட்டை வந்தோம். அம்மா சுவாமி அறைக்குன் போய் கலுங்கிக் குவுங்கி அழுதா. அம்மாள் கோயிலின் பின்னேரப் பூசைக்குப் போய் அழுதா. நீலத்திலை நெற்றியை மோதி மோதி அழுது அழுது குழிட்டா. அம்மாள் அதைத் தடுக்கேல்லை. தடுக்க மாட்டா. தன்பிள்ளைகள் தனக்குத் தரும் காணிக்கை அது. அம்மாஞ்கு அது தெரியும்.

அம்மாள் என்றால் சும்மாவா?

ஆனாலும் அம்மாள் பால்வாங்கப் போகிற போது எனக்கோர் உதவியும் செய்ததாக இல்லை. பேய்க்கும் வைரவருக்கும் நான் பயந்த பயம். அம்மாஞ்குத் தெரியாதுன்றில்லை. அது தான் போகட்டுமன்.

அம்மாள் இப்போதில்லவாம் தன் கடமையில் இருந்து நழுவுகிறான்.

எனக்கு அம்மாளே கடுக்கோபம் அதனால்தான்.

அம்மா அழுகிறா அல்லவா? ஒருக்கால் ஊருக்குப் போய், வீட்டுக்குப் போய், உண்ணடையும் ஒருக்கா ஒடிவந்து, உள்ள வேதனை எல்லாவற்றையும் உன்னிடம் கொட்டி அழுது, ஒர் ஆறுதல் பெறவாம் என்றெல்லாம் அம்மா எவ்வளவு தாரம் ஏங்குகிறா? இப்போது இது எவ்வாம் செய்ய உன்னால் ஏவாது? எனிலும் உன் புதல்வர்களுக்கு வீரத்தைக் கொடு. வேகத்தைக் கொடு. வெற்றியைக் கொடு. களை அல்லவா நி! கடும் துவி அல்லவா நி! வெற்றிச் சிறப்புமிக்க கொற்றவை அல்லவா நி!

உன்னால் ஏலும்.

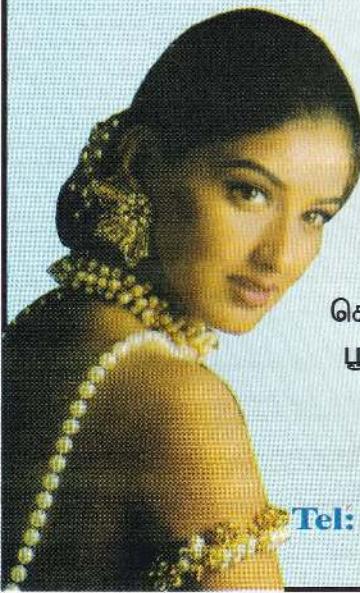
‘அதிலை’

திரு. ஆகோஷா சுப்பி

IDEAL

Garments & Jewellery

Indische Lebensmittel, Kleider, Uhren und Schmuck

இவ்வை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள் ஜவஹரி எக்ஸ்பிள்ட் 22 காட் தங்களைகள் அனைத்துத் தேவைகளையும் ஒரே காட்டுமில் கீர் பெற்றுக் கொள்ள இன்றே விடுமிருந்து விடுமிருந்து.

ஜூடியல் Garments & Jewellery

உங்கள் மனநிறைவுக்கு ஏற்றவாறு ஓடர் கொடுத்து பெற்றுக் கொள்வதற்கும் திருமண விழாவுக்கு ஏற்ற மனவறை, குருக்கள், பூமாலை, வீடியோக் கமரா ஒழுங்கு செய்வதற்கும் தயக்கமின்றி தொடர்புகொள்ள உங்கள் நினைவில் நிற்பது

IDEAL Garment & Jewellery

Moenchsee Str-99, 74072 Heilbronn

Tel: 07131 627221 Fax: 07131 627284, Priv: 07131 570446
லாங்ரார்ட்ஸம் (Landratsamt) நுட்ப அங்கமில்

ARCHIES

SUPER STORE

205 Edgware Road, Colindale, London NW9.

Tel: 0181 205 3652, Fax: 0181 205 1618

இலங்கையில் கிடைக்கும் அனைத்து மரக்கறிகள், கடல் உணவுப் பொருட்கள், மளிகைப் பொருட்கள் அனைத்தும் இங்கு கிடைக்கும்.

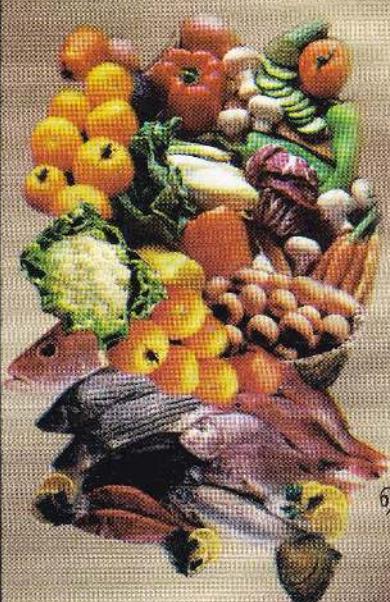
சீடி, வீடியோ, ஓடியோ, சஞ்சிகை, பத்திரிகைகள், அலங்காரப்பொருட்கள், பிரம்புக்கதிரைகள், பாத்திரங்கள் ஆகியன தரமாக பெற்றிட நாடுங்கள்

ஆர்சிஸ் கூப்பார் ஸ்ரோஸ்

மூடு நாட்களும் காலை 8மணி முதல் இரவு 11.00 மணி வரையும் திறந்து வைக்கப்படும்

We accept all major credit cards.

We offer value for your money and exceptional service.

ஸ்ரீவியா

இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
பனை ஒலையால் இழைத்த பாவனைப் பொருட்கள்
அலங்காரப் பொருட்கள்

பழைய புதிய
தமிழ் திரைப்படங்கள்
(வாடகை / விற்பனை)
தென்னிந்திய தொலைக்காட்சி
(தொடர்) நாடகங்கள்
ஜங்கரன், பிரமிட், ரமி CDக்கள்
ஒடியோக்கள் இலங்கை
இந்திய தமிழ் சஞ்சிகைகள்

**127A, EALING ROAD
ALPERTON, WEMBLEY HA9 4BP, LONDON.**

(Sakoni Restaurant மேல் மாடியில்)

**Tel: 0181 - 903 6121,
Mobile: 0958 762 645**

வாரத்தில் ஏழு நாட்களும் திறந்திருக்கும்.
தபால் முலைகவும் உங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்யலாம்.

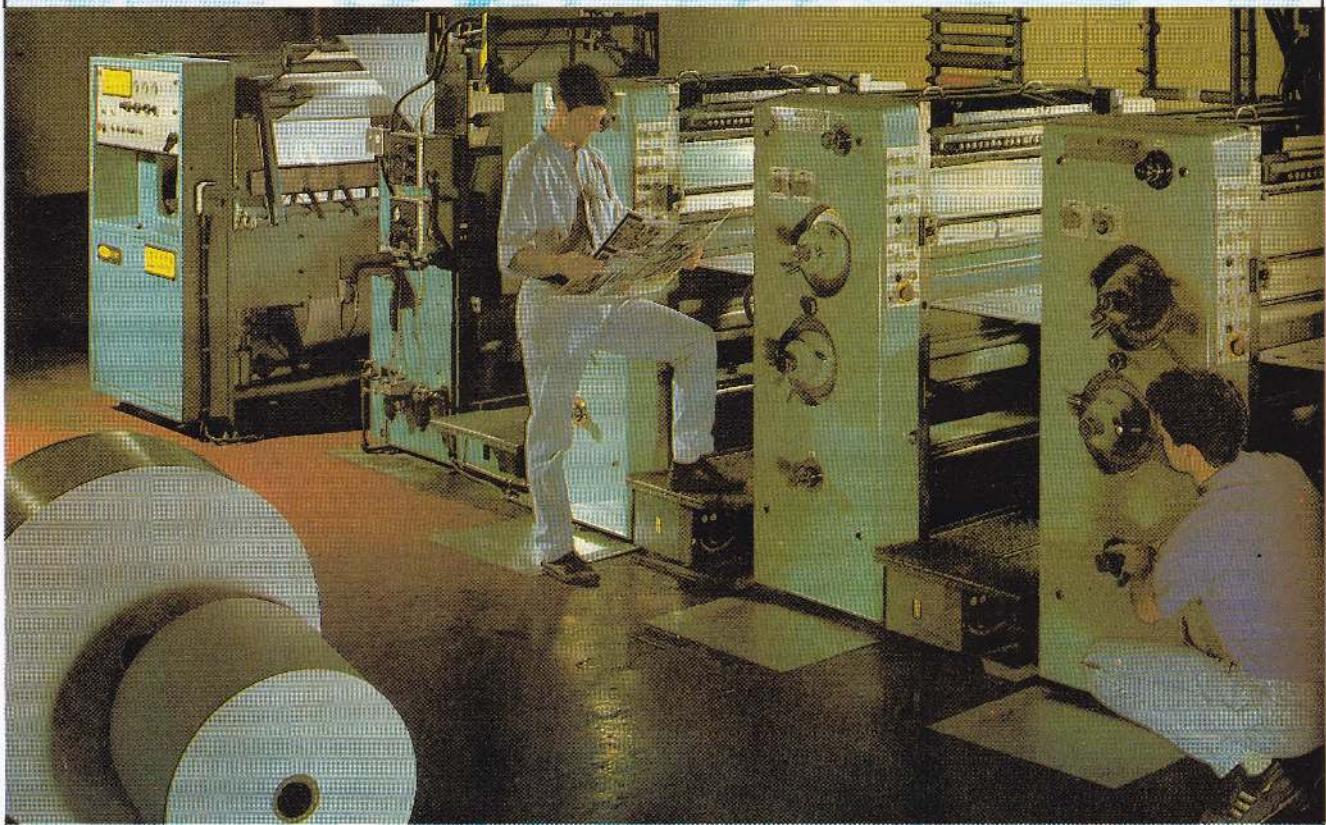
வாசன் அச்சகம்

45C, Crusoe Road, Mitcham, Surrey CR4.

Tel: 0181 646 2885

நவீன தொழில் நுட்ப வசதிகளுடன் .....

உங்கள் எண்ணத்தில் இருப்பதை அழகிய வடிவத்தில் தரமாகவும்,
விரைவாகவும், மலிவாகவும் குறித்த நேரத்தில்
பெற்றிட தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

**Wedding Cards, Colour Leaflets, Arangatra
Brouchers, Receipt pads,
Restaurants Menus, Invoice, etc....**

We specialists in colour booklets & magazines.

புலம் வரும் எம் இனிய “புலம்” வாசக நேயர்களுக்கும்,
 எம் உறவுகளுக்கும்
 எம் இதயம் கணிந்த பிரமாதி புதுவருட வரும்த்துக்கள்

SAI MOTHER LAND

* BROADWAY OFF LICENCE*

140, BURNTOAK BROADWAY, BURNTOAK, EDGWARE,
 MIDDX, HA80BB, UNITED KINGDOM

VIRUDSIGA AUDIO

142, BURNTOAK BROADWAY, BURNTOAK, EDGWARE,
 MIDDX, HA80BB, UNITED KINGDOM.

IN INDIA:

**12/1, DAWOOD SAHIB STREET
 ANNA SALAI, CHENNAI 6000 002
 TEL: 4430385, FAX 9410913
 CONTACT MR.S.DEEN**

CONTACT: விவே (VIVE)

TEL: 0181 905 7319

TEL: 0181 952 7920

FAX: 0181 931 0698

MOBILE: 0958 630 548

E.MAIL sai@pro-net.co.uk.

குடும்பம் என்னும்போது பல அங்கத்தவர்கள் கொண்ட ஒரு அமைப்பாகவேயுள்ளது. இருந்தாலும் ஆண், பெண் என்ற இரு பெரும் அங்கத்தவர்கள் அதன் தலைவர்களாவர். அந்த வகையில் பெரும் பொறுப்புக் கள் பெண்ணின் கைகளிற்கு வருகின்றது. ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தைக் கட்டி யெழுப்புவதற்கு குடும்பங்கள் சிறந்த முறையில் செயற்பட வேண்டும். அதுமனித தேவையுமாகிறது.

தமிழராகிய எம்மைப் பொறுத்தவரை ஆண்டுகள் பலவாக ஆண்கள் உயர்வாக மதிக்கப்பட்டும் பெண்கள் உடல் உளர்தியாக மிதிக்கப்பட்டும் வந்துள்ளனர். இதுதான் தமிழரின் பண்பாடு என்று சொல்லி பலவீனப்படுத்தி வந்த காலத்தை இன்று எது மேது வாகக் கடந்தே வருகிறோம். ஆண்கள் உயர்வாக மதிக்கப்படுவதற்கு அன்பு காரணமல்ல. சில அடிப்படைப் பிரச்சனைகளே காரணமாகும். உ—ம் முதியவர்கள் ஒய்வுதியம் சொத்துக்களில்லாத நிலையில் தமது வாழ்க்கைச் செலவுக்கு தம் ஆண்மக்கள் கைகளை எதிர்பார்த்தனர். எத்தொழிலை செய்தாயினும் ஆண்மக்கள் பார்ப்பார்களென்ற நம்பிக்கையை கொண்டிருந்தனர். “அடுப்புதும் பெண்களுக்கு படிப்பெற்றுக்” என்று அடக்கி வைத்த காலமது. இது ஒரு ஆணாதிக்க வெளிப்பாடு. பெண் தன்னை கல்வி, ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றில் மேம்படுத்தினால் வாழ்வைச் சிறப்பாக நடத்த முடியும். பழைய நிலை இன்று மாறி வருவதைக் காண்கிறோம்.

கல்வியென்று நோக்குமிடத்து பெண்கள் எவ்வளவும் ஆண்களைப் போல் தேறுதல் அவசியமாகிறது. கல்வி மறுக்கப்பட்ட நிலையில் வாழும் பெண்கள் ஆண்களால் அடக்கி ஆளப்படுகிறார்கள். அவர்கள் குயமாக எதையும் செய்ய முடியாது உளர்தியாகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை உணரலாம். உ—ம் ஆண்களில் சிலர் “நான் உழைக்கிறேன்” என்று சொல்வதோடு “உனக்கு என்ன தெரியும்” என்று சொல்லி பரிசுப்பதையும் காண முடிகிறது. இந்திலையில் அதைகைய கணவனை ஒரு மனைவியாள் இழக்கு மிடத்து எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலையில் ஆதா வினாரி அவதிப்படுகிறாள். தொடர்ந்து வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் துயரத்தோடு கழிக்க வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கே தள்ளப்படுகின்றாள். எனவே, பெண்கள் குடும்பத்தில் சிறப்பாகப் பணியாற்ற சிறந்த கல்வி அவசியமாகிறது.

அடுத்து ஆரோக்கியம் பற்றிச் சிந்திக்கையில் இன்னும் சில பெண்கள் சீரமிக்கு கொண்டே இருப்பதைக் காணலாம். உ—ம் ஒரு சாப்பாட்டு வேளையைப் பாருங்கள். வகைவகையாக வாய்க்கு ருசியாக சமைக்கிறாள். ஆணால் சமைத்தவள் சாப்பிடுவதில் தவறி விடுகிறாள். விருந்தினராயினும் சரி, விட்டிலுள்ள அங்கத்தவராயினும் சரி விழுந்து விழுந்து பரிமாறு வாள். அனைவரும் ஆகாரம் முடியும்வரை ருசித்துச் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தே பசியாறி விடுகிறாள். படிடியோ, பாதி வயிறு சாப்பிட்டோ காலத்தைக் கழித்துவிடும் பெண்கள் தம் உடல் நிலையை நோக்குவதில்லை பிறர் நலம் பேற்றும் வேளை தமநலை இழந்து விடுகிறாள்கிறே. என்ன தான்

சந்தராம்பாள் பாலச்சந்திரன்

கருணையென்று நினைத்தாலும் எந்தக் காலத்திலும் அப்படியொரு சட்டம் இருந்ததே இல்லை. பெண்கள் கருணையுள்ளம் கொண்டவராக இருக்கட்டுமே. சற்று மனதை மாற்றுவது மிகந்தான். சமைத்து முடிந்தவுடன் அனைவருடனும் சேர்த்திருந்து உண்ணப் பழகுவதால் ஒரு குறையும் ஏற்படப் போவதில்லை.

குடும்பத்தில் பெண் தாயாக, தாதியாக குருவாக நல்ல நண்பியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் தாய்ப்பாவில் தொடக்கம் பாசப் பினைப்பு படிப்படியாக இருக்கப்படுகிறதே தவிர தளர்வதில்லை. குழந்தை பேசவோ நடக்கவோ, தன் வேலைகளை செய்து பழகவோ தாயைப் போல பொறுமையாகப் பயிற்றுவிக்க எவ்வாலுமே முடியாது. சவால்கள், சந்தோசம், பிரச்சனைகள் என்று எது வந்தாலும் குடும்பத்தில் பெண்களைப் போலச் சிறப்பாக செயல்பட மற்றவரால் முடியாது. நல்ல நண்பியாக இனிமையாக ஆதரவாக பொறுமையாகப் பேசியே தன் கடமைகளைச் செய்கிறாள்.

பொழுது போக்கு விடயத்தில் கூட பெண்கள் புறக்கனிக்கப்படுகின்றனர். வகைப்படுத்தியே வகைக்கின்றனர். இதுகூடப் பொருத்தமற்ற பாகுபாடேயாகும். ஆண் பொழுது போகக் கொள்கியே கிளம்பி விடுகிறான். பெண்கள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கின்றனர். முத்தமும் மனியும் கொட்டிக் கிடந்தால் போதுமா? நல்ல பட்டையும் பவுண்ணும் பூட்டிக் கொண்டிருந்தால் பெண் சந்தோசமாக வாழ்கிறான் என்று நினைப்பது முடிடான் தனமானது. பெண்களே நீங்களும் எச்சரிக்கையாயிருக்கன். நல்ல பொழுது போக்குகளைத் தெரிவு செய்து அவர்களுடன் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியாக இருந்தான். வெளியே சென்ற கணவனைப் பற்றியே வீணாக கற்பனை செய்யாமலும் வயதான பிள்ளைகளை வெளியே விட்டு விழி பிதுங்கிக் கலங்காமலும் இருக்க திடப்பிடிவுதில் உங்கள் பங்கையும் செலுத்துங்கள்.

பெண்கள் குடும்பத்தின் குத்துவிளக்கு என்று புகூப்படும் வேளை இன்று பல சந்தர்ப்பத்தில் இகும்பட்டும் வருகின்றமையை காணமுடிகிறது. பெண்கள் வேண்டாத வம்புகளை விலை கொடுத்து வாங்கி விடுகிறார்கள். பெண்கள் பாவினத் தொல்லைகளால் துயரப்படுவதை கூட காணகிறோம்? ஏன்? இதனால் நாகரீகம் என்ற கோலத்தில் தம் உடல் ஆபாசக்களை காட்டும் வண்ணம் உடையவின்து கொள்கிறான். ஏராளமான பிரச்சனைகளை இது உருவாக்கி விடுகிறது. இது பார்ப்பவரை தவறான கண்ணோட்டத்திற்கு இழுத்துச் செல்கிறது. இது புதொன விடயமல்ல. எனவே வளரும் பெண்ணோ ஒரு தாயோ மதிப்புமிக்க உடையைத் தெரிவு செய்வது மிக நன்று.

பெண்கள் எந்தப் பிரச்சனைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கும் போதும் புரிந்து கொண்டு வளர்ந்து கொடுப்பது நன்று, அவசியமேற்படுமிடங்களில் மட்டும் விட்டுக் கொடுத்து விடலாம். அதற்காக தம் வாழ்க்கையையே விட்டுக் கொடுத்து விடலாம் என்பதல்ல.

பெண்களே, உங்களுக்கு...

புதியதொரு வீடு

மகாக்ஷி

எழுதியது: 31.8.1969 — 3.9.1969

முதல் மேடையேற்றம்: 21.3.1971

நெறியாள்கை: அ.தாசிசியல்.

1927இல் பாத்மபாணத்தில் உள்ள அவாவெர்டி என்னும் கிராமத்தில் பிறந்து 1971இல் காலபாகிப் போன மகாகவி என்னும் புனை பெயர் கொண்ட துஞ்சுத்திரமுந்து எழுதிய பா நாடகம் இது. ஏலவே கோடை எனும் பா நாடகத்தைப் படித்து இருந்தார். இரு நாடகங்களையும் அ.தாசிசியல் நெறியாள்கை செய்திருந்தார்.

இந்த நாடகம் மகாகவியினதும் தாசிசியனதும் கூட்டு முயற்சியிலால் விளைத்தது. இருவருமாக காற் பிரதேசங்களுக்குப் பயணம் செய்து மீனவர்களுடன் ஊடாடி இப்படைப்பைக் கொண்டந்தனர். மகாகவியின் கவியாற்றலும், தாசிசியன் அரங்க ஆளுமையும் இந்தாடகத்தின் வெற்றி.

இப் பா நாடகத்தை மேடையில் நாம் காணும் தோறும் தமிழ் அரங்கச் செழிமை கண்முன்னே விரியும்.

அவலச் சுவையை(Tragedy) தன்னகத்தே கொண்ட சிறிய நாடகம். கண்ணகிக்கு என்ன நேர்ந்ததோ, மாதவி எதனால் துன்புற்றாலோ, சிதைக்கு என்ன நிகழ்ந்ததோ, பாஞ்சாலி எனவால் பரிதவித்தாலோ அவர்கள் பட்ட அதே அவலத்தை, அல்லது இன்னும் இருக்கக்கூடிய வல்லாப் பொண்களும் படக்கூடிய அவலத்தை 'புதியதொரு வீடு' மயிலியும் படுகின்றான். அனுபவிக்கின்றான்.

கவியாற்றலும், அரங்கச் செழிமையும், காவியமாகக் கூடிய அதன் அவலமும் நம்முன்னே காட்சியாக விரிவதைப் பாருங்கள்.....

நாடக மாந்தர்

1. மாயன் - வலைஞுன்
2. மயிலி - அவன் மனைவி
3. மன்னவன் - அவன் மகன்
4. மாசிலன் - அவன் தம்பி
5. மையுண்டனெடுங்கண்ணாத்தை - அவன் அயலாள்
6. மறைக்காடர் - அவன் ஊர்க்கோயில் மடத்தவர்
7. பாடகர்கள்
8. மீனவர்கள்

காட்சி 1

ஸமுத்தின் வடக்கரையிலே ஒரு மீனவர் கிராமத்தின் கடலோரத் தெருவும் கடற்கரையும், 1966ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் ஒரு நாள் காலை 6 மணி.

திரைவிலகும் போது, பலமான அலை கடலிலே அடித்து மோதும் ஒளி சிறிது கேட்கிறது. பின்பற வெள்ளித் திரை மாத்திரம் நீல ஒளி பாய்ச்சப்பட்டுள்ளது.

"ஏலேலம் ஏலவலை" என்று மீனவர் குழு ஒன்றின் குரல்

தாழ்ந்த குரலில் தொடங்கிப் படிப்படியாக உயர்ந்து ஒங்கி ஓலிக்க-

பிற்பாடகர் ஒருவர் 'ஏலே ஏலோ' என உரக்கக் கூவுகிறார். மீனவர் குழு தொடர்ந்தும் பலமாக 'ஏலேலம் ஏலவலை' கூறுகின்றது.

பிற்பாடகர் மீண்டும் 'ஏலேஏலோ' என உரக்கக் கூவுகின்றார். பாடலில் மீனவர் குரல்கள் தணிகின்றன.

பாடல்:

ஏலே ஏலோ ஹூாம் தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ
ஹூாம் தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ

சிறுநண்டு மணல்மீது படம் ஒன்று கீறும்
சிலவேளை இதைவந்து கடல் கொண்டுபோகும்
கறிசோறு பொதியோடு தருகின்ற போதும்
கடல் மீதில் இவள் கொண்ட பயம் ஒன்று காணும்.

ஏலே ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ
ஏலே ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ

வெறுவான வெளிமீது மழைவந்து கீறும்
வெறிகொண்ட புயல் நின்று கரங்கள் ஆடும்
நெறிமாறு படநாறு சூழிவந்து குழும்
நிலையான தரைநீரில் இலைபோல் ஈடாடும்

ஏலே ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ
ஏலே ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ

சிறுநண்டு மணல்மீது படம் ஒன்று கீறும்
சிலவேளை அதைவந்து கடல் கொண்டு போகும்
கறிசோறு பொதியோடு தருகின்ற போதும்
கடல் மீதில் இவள் கொண்ட பயம் ஒன்று காணும்

ஏலே ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ
ஏலே ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலே ஏலோ

உடனடியாக மீனவர் கரைவலை வள்ளம் வலித்துக் கடலில் போகும் பாவனைக் காட்சி தெரிகின்றது.

பாடகர்:

வெள்ளி சிறுங்கி அழு (குழு) ஏலே ஏலோ
வின்னினிறைந்த கும்மிருட்டில் ஏலே ஏலோ
துள்ளி எழுந்து வந்து ஏலே ஏலோ
தோணியினைத் தள்ளி விட்டோம் ஏலே ஏலோ
மேள்ளச் சூழன் நெழுந்து ஏலே ஏலோ
மேல்விழும் இக்காற்றை எங்கள் ஏலே ஏலோ
வள்ளம் சிறிக்கிறது ஏலே ஏலோ
வார் கடலின் நீர் கிழித்தோம் ஏலே ஏலோ

வீசி எறிந்தவலை
வீழந்தமிழ்ந்து போகிறது
முசி வியர்வை விழ
முக்கி முக்கி நாம் வலித்தோம்

(வள்ளம் மேலே போய் மறைகிறது)

(மாயன் புகுதல்)

மாயன்:

இந்த இடமே புதிதாய் இருக்கிறது
முந்தலிலே இப்போது மூன்று புதுக் கல்வீடு

(பேய் ஊளையிடும் ஒலி, இதனை கேட்டுத் திகைத்து தெளிந்து)

பேய் ஆல் இருந்த இடமே தெரியவில்லை!
போய்விட்டாய் நீயும், மிகப் பெரிய புள்ளிகளும்
சாய்கின்ற காலம்

(கொன்றை வேந்தன் அடிகள் ஜூந்தை முதலில் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்ல, பல சிறுவர்கள் அவற்றைத் தொடர்ந்து சொல்லும் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பி)

சரிதான் தமிழ்ப்பள்ளி வேயப்படாமலே
இன்றும் இருக்கிறது!

சங்கரப்பிள்ளை கடையையே காணவில்லை!

(“உழுந்து வந்திட்டுதே?” “மனேச்சர் இந்தப் பில்லைப் போடும்”
“ஒரு கூப்பனுக்கு இரண்டு யார்?” போன்ற பேச்கக்கள்,
உரையாடல்கள் கேட்டல்)

சங்கக்கடையே? சரியாய்ப் பெருத்திருக்கு!
சுயும் இலையானும் இன்னும் குறையவில்லை!
(சில நாய்கள் குரைக்கும் சத்தம்)
நாயைப் பார், இப்போது நானுற்றுத் தொண்ணுறு
கூடி இருக்கும்!

(குயில் கூவும் ஒலி)

குலை குலையாய்க் காய்த்திருக்கும்
தென்னை நிறைந்த திருவர் வளவிலே
என்னிடு ஒன்றையுமே காணோம், கடவுளே

(மாதா கோயில் சா மனி கேட்டல், சிறு பொழுது தன்னை மறந்து
நின்று சிந்தனை செய்த பிறகு)

மாதாவின் கோயில் மணிதான் அதே காற்றில்
ஏதேனும் மாற்றம் இல்லாமல் எழுகிறது!

(வயலினிற் சோக இசை)

சாதல் நிகழ்வைத் தவிர்க்க முடியுமே?
தாயோ, மகனோ, தகப்பனோ, பேரனோ,
காயோ, பழமோ இக் காற்றுக்கு வீழ்கிறது.

(புயலின் ஒலி, ஒளிக்கோலங்கள்)

என்ன இது, என்ன இது என்னுடைய வீடெங்கே?
என் வீடிருந்த இடத்தையே காணவில்லை.

(தன்னுடைய வீட்டைக் காணாது தவித்துப்பின் கடலை நோக்கி)
(அமைதி)

அம்மா நான் மாயன், அரியகுட்டி பெற்ற மகன்
இம்மியும் மாறாதிருக்கிறாய் நீயே - சொல்

(புயற் கோலங்கள்)

எங்கே என் வீடு, என் சிறு வீடு, கொட்டில்தான்
எங்கே அது? என் மனைவி மயிலி? மகன்?

(அமைதி)

வீட்டையும் காணவில்லை, வீட்டுக்கு முன்புறத்தில்
நீட்டுக்கு நின்ற நிரைப் பூரவகளும்
எப்புறத்தும் காணோம்! என்ன முழுவதையும்
சப்பி விழுங்கியது தாயே, தகுமோடி?
சாவரி, நாம்மனிசர்; இரு கணத்தில்
மத்தியிலே உள்ள துளிப் பொழுதில் உன்னக்காள்
மத்தாய்க் கடைய மறுக்கரையிற் போய் விழுவோம்.

(புயற் கோலங்கள்)

காற்றின் பிழைக்குக் கடலம்மா, நீ பொறுப்பா?
சீற்றும் உனக்கும் வருந்தான் சிலவேளைம்
என்ன செய்வோம்!

(மன்னவன் வயது 9. கடலில் தூண்டில் போட்டிருக்கக் கண்டு
அருகிலே போய் சிறிது உற்றுப் பார்த்து எதையோ நினைத்த
மனபாவத்தோடு முகம் சலனமுற்றுத் தேறி)

தம்பி எத்தா அரியகுட்டி மாயரது வீடு?
மறுபடியும் கேட்கிறேன்
என்னடா தம்பி, எத்தா அரியகுட்டி
மாயரது வீடு? மயிலாம்பிகை வீடு?
சின்னப்பயலோ திரும்பியும் பாரானாம்!

(மன்னவனுடைய தூண்டிலில் பெரியதொரு மீன் கடித்தது போல்
வில்லங்கப்படுகிறான். மாயன் தூண்டிலை வாங்கி அலக்காக
மீனை இழுத்துப் போட்டு)

பத்து வயதிருக்கும் பாரன், இதை உனக்குத்
தொட்டுச் சுறுவாய் இழுக்கத் தெரியாதே?
கொப்பை மெது வாய் வளைத்துப் பறிக்கிற
பூப்போல் இதையும் கழற்றத் தெரியாதே?

(தானே தூண்டிலை வாங்கிப் பல மீன்களை ஒவ்வொன்றாக
இழுத்துப் போட, மன்னவன் வியப்போடும், அங்கலாம்போடும்
நோக்கல்)

காப்பறிக்கூட நிறையவில்லை, என்ன இது?
சாப்பிடுவாயாக்கும், சரியாக? சச்சச்ச!

மன்னவன்:

போ அப்பு, சும்மா, பகிடி விடுகிறாய்!

மாயன்:

கோபித்து விட்டாய் சுறுக்கு? வா கொய்யாவைக்
கண்டொருக்கால் இந்தக் கதை கேட்க வேண்டும், நான்
கண்டறியாத கதைகள்! வயதுக்கு
மூத்தவரோடு முறையாகப் பேசப்படு.

மன்னவன்:

பாத்தியளே, சும்மா இருக்கப் பறப்பெறன்று நீங்கள் தான் என்னை நெருக்கிறியள் சண்டைக்கு.

மாயன்:

பொல்லாதவன் நீ, பொறு, பொறு நான் ஓன்று கேட்டேன், அதனைக் கெதியாய் மறந்து விட்டாய்?

மன்னவன்:

என்னடா தம்பி, எதடா அரியகுட்டி மாயரது வீடு? ஏ?

மாயன்:

மறுபடியும் கேட்கிறேன்

சொல்லடா தம்பி சுணங்காது, எனக்கென்றால் எல்லாம் புதிய இடமாய் இருக்கிறது.

மன்னவன்:

மாயர் இப்போதில்லையே, வீட்டில்

மாயன்:

அவர் மகனும்

தாயும் இருந்தாற் சரி. போதும் அவ்வளவும்

மன்னவன்:

கோயிலுக்குப் போனா விடியுமுன்னர், கும்பிட

மாயன்:

மாயருடைய மயிலைத் தெரியுமே?

மன்னவன்:

ஒ யேஸ் அதோ அதுதான் வீடும்

மாயன்:

உனக்கந்த

மாயருடைய மகனைத் தெரியுமே?

மன்னவன்:

மன்னவனை? ஒ யேஸ்.

மாயன்:

அவனுக்கும் உன் வயதே இப்போதிருக்கும்

மன்னவன்:

இதென்ன கதைக்கிறியள்?

மன்னவன் நான் தானே அண்ணை, மஸைக்கிறியள்?

மாயன்:

மன்னவனோ நீ, தம்பி? மன்னவனோ நீதம்பி?

(மன்னவனைக் கட்டி அணைத்து)

அப்போதே நான் நினைத்தேன் நீ என் மகன் என்று ஆ!

இப்போதென் பிள்ளை அருகே இருக்கின்றேன்!

எல்லா அவைவும் இதோடு முடிந்தத்தா

மன்னவன்:

அம்மாவைக் கேட்டால் அதெல்லாம் தெரிந்துவிடும் வீட்டிக்குப் போவோம்; குழந்தைகளைச் சாக்குவேன் போட்டுக் கொண்டோடுகிற பிள்ளை பிடிகாரன் நீங்கள்ல என்கிறதென்னையா நிச்சயம்?

மாயன்:

நாங்கள் போய் அம்மாவைக் கேட்போமே?

மன்னவன்:

நல்லதையா.

(திடீரென நகைத்து)

ஐயா இறந்து பலகாலம் ஆயிற்றாம்?

மாயன்:

பொய் தம்பி, எல்லாம் நீ போறனியே பள்ளிக்கு?

மன்னவன்:

நாலாம் வகுப்பிற் படிக்கிறேன், நாளைக்குப்

பள்ளியில்லை. இன்றைக்குப் போகவில்லை நான் காய்ச்சல், கள்ளாம் படுத்துகிறேன் என்றே நினைக்கிறியள்?

மாயன்:

இல்லையில்லை,

மன்ன: (தந்தையின் தோளில் இருந்து இறங்கி)

நான் என்ன இன்னும் குழந்தையே?

எல்லாக் கணக்கும் எனக்குத் தெரியாதே?

சுட்டல் கழித்தல் குறைத்தல் பெருக்கல்கள்

நீட்டல் அளவை முகத்தல் அளவைகள்

மாயன்:

அம்மா அடிக்கிறவே, உனக்கு?

மன்ன:

பேசிறவ

(தன் கை விரல்களை மடித்து என்னிப் பாவனை காட்டி)

பின்னம், தசமம், பெரிய பிரித்தல்கள்

எட்டுப்பேர் ஒன்பது நாட்கள் எடுத்துழைத்துக்

கட்டிய வீட்டை இரண்டு பேர் கட்டுவதற்கு

எத்தனை நாட்கள் எடுக்கும் தெரியுமே?

மாயன்:

பேசிறவ என்றாயே, என்னென்று பேசிறவ?

மன்ன:

“மீசை இன்னம் இல்லை மிடுக்கைப் பார் அப்பரைப் போல்!”

கட்டிய வீட்டை மறுபடியும் கட்டுதற்கு

யாரால் இயலுங்? இடிக்கலாம் வேண்டுமென்றால்!

மாயன்:

கட்டிய வீட்டை இடித்தல் சரியில்லை
எட்டி நடப்போம், இதோ உனக்குப் பல்லிமுட்டை

மன்ன:

இவ்வளவும் போதாதெனக்கு.

மாயன்:

கடைக்கு வா,

எவ்வளவு வேண்டும் எனினும் தருகிறேன்
சின்னையா நல்ல சக்கே?

மன்னவன்:

ஒ நல்ல சுகம்

என்னையா கேட்கிறியள்? இப்போதவர்தானே சங்கத்திற்கெல்லாம் தலைவர், தெரியாதே?

மாயன்:

மாசிலைனப் போல் வரவேண்டும் நீயும், என்ன?

மன்னவன்:

ஆசை எனக்கும் அது தானே

மாயன்:

என்னைப் போல்

சிங்கப்பூர், கலகத்தா, சென்னை பினாங்கென்று

(பட்டணங்களின் பெயர்களை கூறிவர மன்னவன் ஆவலோடும்

அங்கலாய்ப்போடும் கேட்டல்)

நீ அவைதல் வேண்டாம், நெஞ்காலம் ஏணையிலே

நீ கிடந்த போது நடந்தேன் கடல்மீதில்,

இன்றுதான் மீள எனக்குக் கிடைத்ததப்பு!

(சோக இசை மேலெழும்பி சில கணங்களின் பிறகு ஒம்தல்)

இன்றுதான் உன்னை இரு கண்ணாற் பார்க்கிறேன், அன்றைய நாளின் பிறகு?

மன்னவன்:

என்றைய நாள், ஜயா?

மாயன்:

அன்றைக்கரிநாள். அதோ அங்கே நம்வீடு நின்ற காலத்தில் ஒருநாள்...

(மாயனும் மன்னவனும் மெள்ள மெள்ள மறையத் தொடங்கி மறையவும், இவ்வரிகளிற் கூறப்படும் ஜப்பசி மாதம் 1957ம் ஆண்டுக் காட்சிகள் மேடையில் நிழலாட்மாகத் தெரிகின்றன - ஒனிக் குறிப்போடு)

நிலவின்றி வெள்ளிகள் மட்டும் வெளிப்பட்டு நெட்ததலிபோல் துள்ளியன.

(மாரித்தவனள், சில்வண்டு, கத்தல் போன்ற ஒலிகள்)

சாமாப் பொழுது, தொடர்ந்துடலைக்

கிள்ளாம் ஓர் காற்றுக் கிடக்கும் கடல்மீது

மெள்ள நடந்து திரிந்து வருகிறது

(கோயில் மணியோசை சீல கணக்கள்)

பிள்ளையார் கோயில் மணியோசை ஊரவரின்

உள்ளம் சிலிர்க்க உயர் எழுகிறது

தென்னோலையிலே குருவி சிறகசைக்கக் கிண்ண ஒலிகள் தெறிக்கும் அமைதியிடை கொம்மாவை மெல்ல எழுப்பத் திரும்புகிறேன்.

(சுரக் சுரக் கென்றி ஆய்மி அரைக்கும் ஒனி)

அம்மியிலே சம்பல் அரைக்கிறது கேட்கிறது.

நீர் ஊற்றி வைத்து நெகிழ்ந்த பழஞ் சோற்றில் மோர் ஊற்றி நேற்று வைத்த மோதக வளளிக் கிழங்குக் கறியோடு பச்சடியும் போட்டுப் பிசைந்து தருகிறாள். பின்னரும் சிறிய பொதி ஒன்றைத் தந்து நின்று

பாடகர்:

கறி சோறு பொதியோடு தருகின்ற போதும் கடல் மீதில் இவள் கொண்ட பயம் ஒன்று காணும்

மயிலி:

போய் வருக

மாயன்:

என்றாள்

(தவில் நாயன ஒசை)

மயிலி:

வெள்ளைவே இன்று திரும்பிவிட வேண்டும் பிள்ளையார் கோயில் பெரிய திருவிழா பார்ப்பதற்கு போவோம்.

மாயன்:

எனச் சொல்லக் கைவிளக்கை

நூர்க்கிறது காற்று, நொடிக்குள் அதை மீண்டும் ஏற்றி எடுத்தாள், எடுத்த சவ்வோடு

வந்தேன் ஒழுங்கையிலே, வாசல் வரை மயிலி

வந்தாள், நடந்தேன், இருளில் மறைந்து விட்டாள் கண்ணாத்தை அக்கா வழியிலே கண்டுவிட்டா.

என்னடா மோனை இது?

காற்றோர் புதிய விதமாய்க் கனக்கிறது தூற்றலும் கொஞ்சம் தொடங்கி இருக்கிறது போகத்தான் வேண்டுமெனில், போய்ச் சுகமாய் வந்துவிடு.

மாயன்:

ஆகட்டும் என்று நடந்தேன். அதோ கிடந்த கட்டுமரத்தைக் கடலில் இழுத்து விட்டேன். கெட்டித்தனமாய்க் கிழக்கே உயரப் போய் வென்று வருதல் விரும்பி

(இட மின்னஸ், மழை புயற் கோலங்கள்)

(மேலையில் ஆட்கள் அலையாகவும், புயலாகவும் ஆடுகின்றன படகர் ஒருவர் மீனவணக நின்று தடுப்பு வலிக்கிறார்)

பாடகர்: வெடுக்கென்று

பாடகர்: மின்னல் மின்னல் மின்னல்

குழு: மின்னல் மின்னல் மின்னல்

பாடகர்: மீண்டும் வெடுக்கென்று

குழு: மின்னல் மின்னல் மின்னல்

பாடகர்: கன்னம் தெறிக்கும்படி

குழு: இடி இடி இடி

பாடகர்: கன்னம் தெறிக்கும்படி

குழு: இடி இடி இடி

பாடகர்: கன்னம் தெறிக்கும்படி

குழு: இடி இடி இடி

பாடகர்: காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

குழு: காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது.

பாடகர்: காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

குழு: காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

மாயன்: ஜயோ வடிவேல் விழாதே எழு எழு

அஞ்சான் கயிற்றை விடாதே இமு இமு

பாடகர்: ஜயோ (அவற்று)

மாயன்: (கீழைக) ஜயோ வடிவேல்

பாடகர்: பற்றிப் பிடுங்கிப் பள்ளென்றுடல் ஒன்றை

குழு: பற்றிப் பிடுங்கிப் பள்ளென்றுடல் ஒன்றை

பாடகர்: பற்றிப் பிடுங்கிப் பள்ளென்றுடல் ஒன்றை

குழு: பற்றிப் பிடுங்கிப் பள்ளென்றுடல் ஒன்றை

பாடகர்: எற்றிச் சுழற்றி எறியும் பெருஞ்குறை

குழு: எற்றிச் சுழற்றி எறியும் பெருஞ்குறை

பாடகர்: எற்றிச் சுழற்றி எறியும் பெருஞ்குறை

குழு: எற்றிச் சுழற்றி எறியும் பெருஞ்குறை

பாடகர்: எற்றிச் சுழற்றி எறியும் பெருஞ்குறை

குழு: எற்றிச் சுழற்றி எறியும் பெருஞ்குறை

பாடகர்: தோற்றுச் சரிந்தேன். தோற்றுச் சரிந்தேன்

பாடகர்: தொடர்ந்து தொடர்ந்து கொடும்

குழு: காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

காற்று மத்தாய்க் கடலைக் கடைகிறது

(புயலின் ஒலி, ஒனி நடமாட்டக் கோலம் மறைய மன்னவனும் மைனும் பழைய இடங்களில் தெரிகிறார்கள்)

கண்ணா:

(இனியும் வந்து)

தமிழ்ச் சினிமா காட்டும் பெண்

சசிலா

பாலச்சந்தர் சொன்ன அளவுக்கு சொல்லா விட்டாலும் தமிழின் முக்கியமான இன்னொரு நெறியாளர் மகேந்திரன் ஆவார். இவர் திரைப் படங்களின் பல்வேறு அம்சங்களைச் சித்தரிக்க வில்லை. ஆனாலும் பெண்களுக்குரிய நம்பிக்கைக் கீற்றுக்களை, வாழ்க்கையில் உள்ள போராட்டங்களைத் தந்துள்ளார். சிறு முனுமுனுப்பே ஆயினும் அவை அழுத்தமான முனுமுனுப்பாகும்.

திரிப்புக்கள் என்னும் மகேந்திரன் திரைக் கதை வசனம் எழுதி நெறியாள்கை செய்த திரைப்படம் இங்கு சூறிப்பிட வேண்டியது. கணவனின் கொடுமைகளைத் தாங்கும் மனைவி, மனைவியின் தங்கையைத் திருமணம் செய்து தரும்படி மனைவியிடம் கேட்கிறான் கணவன். “எனக்கு இன்னொரு புருஷன் வேண்டும் என்று நான் கேட்டால் நீ என்ன செய்வாய்”? என்ற கருத்துப்பட கேட்க விரும்புகிறாள் மனைவி. ஆனாலும் அவள் கேட்கவில்லை. இது சிறு முனுமுனுப்புத்தான். ஆனால் அழுத்தமான முனுமுனுப்பு.

கிராமத்தில் ஒரு பெண் கணவனால் தாய்மைப் பேறு தனக்கு வாய்க்காதோ என்ற சூழலில் இன்னொரு வனுடன் வாழுப்போகிறாள். அவனது அயோக்கியத் தனம் கண்டு திரும்பி வருகிறாள். மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்கிறான் கணவன். இது யூட்டாத யூட்டுக்கள் திரைப்படமாகும். நூண்ணிய உணர்வுகளை இப்படம் சித்தரிக்கிறது. மகேந்திரனின் மெட்டி, நண்டு ஆகிய திரைப்படங்கள் முக்கியமானவையாகும். நண்டு எனும் திரைப்படம் கணவன் மனைவியருக்கான உறவினைச் சித்தரிக்கிறது. வேற்று மொழிக்காரனான கணவன் புற்று நோயால் இறக்கிறான். அவள் அநாதரவாக விடப்படுகிறாள். “இந்த உலகத்தில் நீ போராடித்தான் வாழ வேண்டும்” எனக் கருத்துப்பட கணவன் கூறுவது போல அமைகிறது. மெட்டி எனுந்திரைப்படம். குடிகாரக் கணவனைக் கைவிட்டு தனது இரு மகள் களுடன் வாழ்க்கை நடாத்தும் ஒரு பெண்ணின் கதையாகும். அவர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகள் ஓரளவுக்குக் காட்டப் படுகின்றது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அண்ணனா னவன் தங்கையின் தாலியும் அறுத்து குங்குமத்தையும் அழித்து “பெண்களுக்கு உலமெல்லாம் குங்குமத்திலேயா அடங்கி இருக் கிறது” என்று சொல்ல வைத்து கல்லானாலும் கணவன் புல்லானா லும் புருஷன் என்ற கோட்பாட் டைத் தகர்த்து கல் கல்தான் புல் புல்தான் என்று சொல்ல வைத்த திரைப்படமாகும். ருத்திரையாவின் அவள் அப்படித் தான் என்பது இன்னொரு முக்கியமான திரைப்படமாகும். இன்று

சமூக அமைப்பில் பெண்களின் நிலையை இனம் காட்டுவதும் விமர்சிப்பதும் என்ற தரத்தைக் கொஞ்சம் தொட்டி ருப்பது படத்தின் சிறப்பம் சம். ஆண்களிடம் இருந்து ஏமாற்றத்தையும் வெறுப்பையும் செக்லிற்கான எதிர் பார்ப்புக்களையும் மட்டுமே பெற்றுக் கொண்ட மஞ்ச, பெண்களைப் பற்றி ஒரு விவரணத் திரைப்படம் தயாரிக்கின்ற இன்ரலெக்சவல் அருண் ஆகிய இரு வரும்தான் படத்தின் மையம். பெண்களுக்கு இந்த சமூக அமைப்பில் கிடைக்கும் ஒரு இரண்டாம் பட்சமான நிலையை ஒரு வகை அடிமைத்தனத்தை அறிவு பூர்வமாக தாங்கிக் கொள்ள இயலாத பாத்திரமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள மஞ்ச, எல்லா ஆண்களையுமே வெறுக்கும் ஒரு இயல்புள்ளவளாகக் காட்டப்படுகின்றாள். படத்தின் முடிவிலும் கூட திருமணமாகி வரும் அருணின் மனைவியிடம் “வுமன் விபரேசன் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?” என்று

கேட்க மிகவும் கிராமத்துத் தன்மை கொண்ட அப்பெண் இவள் என்ன கேட்கிறாள் என்ற மாதிரி அருணை வினாவு அருண் கேள்வியை விளங்கப் படுத்திய பின் “அது பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது” என்கிறாள். “நீ கொடுத்து வைத்தவள்” என்ற தொனிப் பட மஞ்ச பதில் கூறுவது இதுவரை காலமும் பெண்கள் தொடர்பாக அவள் வைத்திருந்த கருத்துக்களில் இருந்து அவள் பின் வாங்குவதாகவும். யதார்த்தத்தில் பெண்களின் உரிமை சமூகத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சரியான நிலை போன்றவற்றில் அவள் நம்பிக்கை இழந்ததாகக் காட்டுவதாகவும் உள்ளது.

அவள் அப்படித்தான் என்னும் திரைப்படம் பற்றி அம்பை ‘சினிமாவும் சமுதாயப் பொறுப்பும்’

வுமன் விபரேசன் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

என்ற கட்டுரையில் கூறி இருப்பதைக் கவனிக்கலாம். “அவள் அப்படித்தான் என்னும் திரைப்படம் பெண்ணின் வழக்கமான ரூபத்தில் இருந்து மாறுபட்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றியது. அவள் பெண் அவள் திருமணமாகாதவள். அவள் கண்ணி இல்லை என்பது மட்டுமே இப்படத்தின் யதார்த்தம். ஆனால் அப்படி ஒரு பெண்ணை படைப்பாளரால் ஏற்க முடியவில்லை. நீதி, போதனை செய்கிறார். இப்படி ஒரு பெண் இருப்பது இயற்கையாக இவருக்கே படவில்லைப் போலும். காரணம் காட்டுகின்றார். ஒன்று மில்லை. அவள் அம்மா அப்பாவுக்கு உண்மையாக இருக்கவில்லை. தற்சமய நிலையை அவளாகத் தேர்ந்தெடுக்க வில்லை. அவள் துரத்தப்பட்டாக அவளே சொல்கிறாள். அவள் பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசுவதுகூட தூரத் தப்பட்டால் தான். மேலும் பணம் தேவையுள்ள இன்னொரு பெண் ணைத் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்கச் சொல்லும் அளவுக்கு அவள் பெண் விடுதலை பற்றிய என்னங்கள் போலித்தனமானவை. இரண்டு பேருடன் உறவு கொண்டு விட்டாள் என்ற ஒரு யதார்த்த இயற்கை நிலையைக் கூட இங்கு போதனை — எதிர்ப்

போதனைகளில் அகப்பட்டக் கொண்டு கிழிபடுகிறது. பொருளாதார சமுதாய அதிகாரமற்ற நிலையில் ஆண்களுடன் உறவு பூண்டது மூலம் விடுதலையாக நினைக்கும் பெண்களின் பாத்திரம் பெண் இயக்கத்தின் ஆதாரங்களை வெளிக்காட்டுகிறது. படத்தின் போதனை இரண்டுக்கு மேற்பட்ட காதலர்கள் உள்ள பெண்கள் நடுத்தருவில் நின்று ஏங்குவார்கள் என்பதுதான். இந்தப் படத்துக்கு பின் இத்தகைய பெண்களைப் பரிவுடன் பார்ப்பவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்கிறார் டைரக்டர். பரிவு ஏன்? அவள் என்ன தவறு செய்து விட்டாள்? புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி அவள் செயலில் என்ன சிக்கல்? தவறாக தாய் மார்கஞ்சன் துரத்தப்படாமல் காதலர்களை ஏற்கும் பெண்களுக்கு நடுத்தருவை விடக் கடுமையான தண்டனை உண்டு என்று சொல்லாமா?”

இவை அம்பையின் கருத்தாகும்.

சிறுவன்: என் வாழ்வு மண்ணிலும் புலத்திலும்

வீட்டுப் பக்கலில் மாமரம் பத்து
வளவுக்குள்ளே வாழையும் தென்னையும்
கிணற்றைச் சுற்றிக் கழுகும் கரும்பும்
முற்றத்துப் பந்தலில் மஸ்லிகை மூல்லை
ரசித்ததும் ருசித்ததும் ஒரு காலம்
காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு பின்
கிணற்று நீரில் நல்ல குளிப்பு
வீட்டுப் பசுவில் எடுத்த பாலை
காய்ச்சித்தரவே நானும் குடித்து
பிட்டும் பொரியலும் முட்டையும் உண்டு
குட்டிக்கரணங்கள் பலபல போட்டதும்

மணிச்சத்தம் கேட்கப் பள்ளிக்கு ஓடி
பாட்டு கணக்கு சித்திரம் வரைந்து
பள்ளிப் பாடங்கள் நன்றாகச் செய்தும்
குட்டிக் குறும்புகள் சில பல செய்ததில்
சின்னத்திட்டுகள் வாங்கிய பின்னர்
கட்டிப் பையனாய் வீட்டுக்க வந்ததும்

சோறும் கறியும் அம்மா ஊட்ட
ஒடியே விடுவேன் விளையாட நானும்
மாமா பாட்டி சித்தி என நாளுக்கொருவர்
தேடிவரும் வரை விளையாடியதும்

பிள்ளையார் கோவிலில் திருவிழா
கோவில் முகப்பிலே ஆழ்சிய சிகரம்
தெரு முழுவதும் வண்ண விளக்குகள்
கொடியேற்றம் பூங்காவனம் தேர்ர் தீர்த்தம்
அப்பா தோளில் என்னைத் தூக்கி
கற்றிச்சுற்றி வந்ததும் இவை ஒரு காலம்

இடிபோல் சத்தம் மழைபோல் குண்டுகள்
உறுமியபடியே புக்காறா விமானங்கள்
நடுங்கியபடியே நாங்களும் பங்கருக்குள்
பகலெல்லம் இரவாகக் கழிந்ததும்
இது வேறு காலம்

வீட்டை வீட்டு ஊரைவிட்டு உயிருக்குப்
பயந்து
நன்பர் கூட்ட ததை நானும் பிரிந்து
கஸ்டங்கள் பலபல பட்டு
வந்து சேர்ந்தோம் சேர்மணிக்கு

தாய் மன மறக்கவில்லை நான்
தமிழையும் மறந்ததில்லை.

நிருபன்

தன் வீட்டுக்கு ஒரு அடுக்குப் பெட்டியும் தனக்கு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்து வந்தவருடைய உள்ளம் விமும்படி கோவில் வீதி யெல்லாம் பெட்டிகளும் கடகங்களும் மலை மலையாக குவிந்திருந்தன. குஞ்சப் பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி, தையற் பெட்டி, மூடற் பெட்டி, பின்னற் பெட்டி.. ஊ! எத்தனை வகை! அருகில் மாட்டை அவிழ்த்து அதன் வாயில் பொங்கிய நூரையை வழித்து அதன் மினுமினுக்கும் கரிய முதுகில் தேய்ப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் நின்ற தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக நூள்ளி “மாடு தன்பாட்டுக்கு நிற்கட்டும் வாருங்கோ” என்று கெஞ்சினாள்.

அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள் பனை மரங்களின் தலைகளை இன்னும் தடவிக் கொண்டிருந் தன. கிழக்கு அடிவானத் தில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித் தான்.

அன்று வல்லிபுரக் கோவில் கடைசித் திருவிழா. “எவ்வளவு சனம் பாத்தியனே” “இதுக்காலை எப்பிடிப் போறது” என்று சொல்லிக் கொண்டே நல்லம்மா தன் கணவனின் அருகில் ஒதுக்கினாள். செல்லையா தன் தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு “பயப்பிடாமல் என்னோடை வா” என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றினான்.

கோவில் வீதிகளிலும் கடைகளிலும் காணப்பட்டதெல்லாம் நல்லம்மா வின் மனதில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின; வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு ஏதோ சொல்லிக் கொண்டே சென்றாள். ஐந்து வயதுச் சிறுமியைப் போல, முழங்கால்கள் தெரியும்படி, தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு வீதியைச் சுற்றி ஒரு “கெந்தல்” போட வேண்டும் போல் அவளுக்குத் தோன்றியது... செல்லையா மௌனமாகத் தன் மனைவியின் குதூகலத்தில் மெய்மறந்து அவன் இழுத்த வழியெல்லாம் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தின் நீர்வளமற் சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்திச் சிவியம் நடத்தும் புதல்வர்களில் அவனும் ஒருவன். இரக்க மற்ற பூமியுடன் தினசரி நடத்தும் போரினால் அவனுடைய தசை நார்கள் முறுக்கடைந்து வச்சிரம் போல இருந்தன. மன ஒருமைப்பாட்டினால் வாய் மௌனமாகவே இருந்தது.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புதான் அவன் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியைத் தேடிக் கொண்டான். அவனுடைய கலகலத்த வாயும். விடையில்லா ஒரு கேள்வியைக் கேட்பது போல அவனுடைய பார்வையை முறித்து நோக்கும் அவனுடைய விழிகளும், மார்பின் பாரம் தாங்கமாட்டாதது போல்

ஒசியும் நூலிடையும், நிர்மலமாக இருந்த அவனுடைய தனிமை வாழ்வில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின. சதா மன்னைக் கிண்டுபவனுக்கு மன்னரிற்குள் எத்தனையோ ரகஸ்யங்களும் மனங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும்; ஆனால் அவைகளைவிட மேலான ரகஸ்யங்களும் மனங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்து கொட்கின்றன! ஒ! வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமானது! செல்லையா இன்று அனிந்திருக்கும் நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள் மாறுகரைச் சால்வையை விட இதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

கோவிலிலுள்ள சனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கூக்குரவிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். மூலைகளில் கிடத்தப் பட்டிருந்த கைக் குழந்தைகள் அழுதன். பஞ்சகச்சம் அனிந்த பூசகர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினர். இந்த ஆரவாரங்களுக்கிடையில் கர்ப்பக்கிருக்கத்தில் மணிச் சத்தங் கேட்டது. கூப்பிய கைகள் தலைகளுக்கு மேல் உயர்ந்தன. செல்லையா ஒரு தாணருகே கைகளைக் கட்டிய படி சனங்களின் தலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். நல்லம்மா அவனருகில் கைகூப்பியபடி மூலஸ்தானத்தை ஒரு தரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்தாள். எங்கோதொலைவில் இருளில் சில தீபங்கள் மின்னின். அவை களின் அருகில் ஒரு தொந்தி பெருத்த பூசகரின் கரும்பட உருவம் கைகளை அசைத்துக் கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னால்— அது தானோ வல்லிபுரப் பெருமான்?

திருமாலின் திருமண் பிரசாதத்தைப் பெறுவதற்கு ஆரவாரப்பட்ட சனங்கள் ஒரு பக்கத்தில் மேளச்சமா ஆரம்பமாகவே அவ்விடம் நோக்கி நகர்ந்தனர். செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் கோவிலை வலம் வந்து வணங்கினர்.

தவிர்காரன் தாளவரிசைகளை மெய்மறந்து பொழிந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய குடுமி அவிழ்த்த தலையோடு வேறும் ஆயிரந் தலைகள் அசைந்தன. நல்லம்மாவுக்குச் சிரிப்பாகவிருந்தது. தன் கணவனின் உடலோடு தன் உடலை உராய்ந்து கொண்டு “எல்லாருக்கும் பைத்தியம் பாருங்கோ” என்றான். மௌனியான செல்லையா மௌனம் கலைந்து “போதும் இனி, வாணை வெளியாலை போவும்” என்றான்.

வெளி வீதிகளிலும் தெருக்களிலும் சன சமுத்திரம் அவைமோதிப் புரண்டது. முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கிச் சிதறிவிடத்து போன்ற அந்த அகன்ற வெண் மனைப் பரப்பிலே கன்னித் தாயின் உள்ளத்திலே அன்பு வெள்ளம் பாய்வதுபோல நிலவு வெள்ளத்தை அள்ளிப் பெருக்கும் முழுச் சந்திரனின் கீழ் இரண்

இலங்கையர்கோன்

டொரு இரவுகளுக்கு வாழ்க்கைப் போரினால் ஏற்பட்ட அலுப்பைக் கொஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்வதற் காக யாழ்ப்பாணத்தின் ஓவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் வந்து மனிதர்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

சர்பத் கடைக்காரன் பல வர்ணங்கள் கொண்ட போத்தல்களை ஒரு தடியால் அடித்து ஜலதரங்கம் வாசித்தான். மினுக்கு மினுக்கு என்று ஏரியும் ஒரு கைவிளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து, பொலிஸ்காரர் களின் காக்கியுடுப்பு எங்காவது தெரிகிறதா என்று கடைக் கண்ணால் பார்த்தபடி 'ஓண்டுக்கு நாலு'க் காரன், "ஓடிவா ஓடிவா — போனால் கடலைக்காக, வந்தால் தேத்தண்ணிக்காக" என்று ஓலமிட்டான்.

நல்லம்மாவும் செல்லையாவும் தம்மை அறியாமலே ஒரு வளையற் கடையின் முன்னால் போய் நின்றனர். விளக்கொளியில் சுடர்விடும் கண்ணாடி வளையல் களின் ஸாவண்யத்தில் நல்லம்மாவின் மனம் லயித்தது. செல்லையா அவனுக்கு ஐந்து ஜதை வளையல்கள் வாங்கிக் கொடுத்தான். ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் அழகாக வளைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புது மாதிரி யான் ஒரு பாதசரம் செல்லையாவின் கண்களை ஈர்த்தது. நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்ட வெள்ளி வளையம் ஓவ்வொன்றிலிருந்து ஓவ்வொரு வெள்ளிக் குண்டும் வேல் போன்ற ஒரு தகடும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. முகப்பில் சிங்க முகம். அதுபோன்ற

ஒரு பாதசரம் அவன் முன் ஒருபோதும் பார்த்த தில்லை... அவன் தன் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்ததான்.

குவளை மலரைப் பழித்த அவளது விழிகள் 'காஸ்லைட்' ஓளியில் அகல விரிந்து பளபளத்தன. அவளிடம் சாதாரணமாக காற்சங்கிலிகூட இல்லை. உருண்டையாகவும் வழூவழூப்பாகவும் இருந்த அவளுடைய கணைக் கால்களில் இதுபோன்ற ஒரு பாதசரத்தை அணிந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை செல்லையாவின் மனத்தில் தோன்றியது. இந்த ஆசையோடு வேறு எத்தனையோ ரகச்யமான இன்ப நினைவுகள் அவன் உள்ளத்தை மயக்கின.. அதை எப்படியும் வாங்கிவிட வேண்டும்! அதன் விலை என்னவென்று கடைக்காரரைக் கேட்டான்.

"முப்பத்தைந்து ரூபாய்; வேறு விலை கேட்க வேண்டாம்" செல்லையாவின் மடியில் முப்பத்தொரு ரூபாய் தான் இருந்தது.

"இருபத்தைந்து தரலாம். சாமானைக் குடுத்துப் போடு" "தம்பி! இது நாட்டுப் பெண்டுகள் போடுகிற காலச் சங்கிலிகள் அல்ல. ராசாத்தியின் கால்களுக்கேற்றது. இந்தியாவிலிருந்து ஸ்பெஷலாய் வந்தது. உமகு இது சரிவராது ராசா. கடைசி விலை, முப்பது ரூபாய். குடுப்பீரா?

"சரி இந்தா..."

இலங்கையார்கோன்

மாணவப் பருவத்திலேயே ஆங்கில இலக்கியத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர் 'இலங்கையார்கோன்' இயற்பெயர் நடவுகூளச்ந்தரம். பதினெட்டாவது வயதிலே இவரது முதற்கைதயான 'மரிய மதவேனா', 1930களில் 'கலைமகள்' இதழில் வெளியாகிறது.

சமஸ்கிருதம், லத்தீன், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளின் ஆழந்த பயிற்சி இவரை விரிந்த தளத்தில் சிந்திக்கவும் எழுதவும் வைத்தது. ஷேகஸ்பியர் இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தவர். இதன் விளைவாக நிறைய ஒற்றையங்க தொடர் நாடகங்களை எழுதினார். அவற்றுட் பல இலங்கை வாணினாலியில் நடிக்கப்பட்டு பல்லாயிரம் மக்களை மகிழ்ச் செய்தன. 'பச்சோந்திகள்' 'லண்டன் கந்தையா', 'விதானனயார் வீ' டில்' 'மிஸ்டர் குகதாஸன்' ஆகியன மேடை நாடகங்களாயும் வெற்றி பெற்றன.

ஸ்ரீகோரி, கலைச்செல்லி, ஈழநாடு, தமிழ்நப்பம், வீரகேசரி, தினகரன் ஆகிய ஈழத்து இதழகளிலும், கலைமகள், சூராவளி, மனிக்கொடி, பாரதத்தாய், சக்தி, சரஸ்வதி, ஆகிய தமிழக இதழ்களிலும் இவரது படைப்புகள் வெளியாகின.

எல்லாமாக இவர் முப்பது சிறுகைதைகள் வரை எழுதியிருப்பார். இவரது பதினெட்டு சிறுகைதைகள் அடங்கிய 'வெள்ளிப்பாதரசம்' என்ற ஒரே ஒரு தொகுதி 1962ம் ஆண்டு வெளியாகிறது. பிற்னாட்டுக் கைதைகளையும் இவர் மொழி பெயர்த்திருக்கின்றார். நூலாக, இவான் தூர்க்கணேவின் 'முதற்காதல்' மட்டும் வெளிவந்துள்ளது. 'மாதவி மட்டதை', 'மிஸ்டர் குகதாஸன்' என்ற நாடகங்களும் நாலூருப் பெற்றுள்ளன.

இவரது கைதைகள், 'கைதக்கோவை' போன்ற திரட்டுக்களில் அந்தக் காலத்திலேயே வெளியாகியுள்ளன. தமிழில் சிறுகைதை தோன்றி வளர்ந்த காலத்தில், அதன் வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்களிலும் செய்தவர்களில் 'இலங்கையார்கோன்' முன்னணியில் நிற்கிற ஒருவர் என்று அப்போதே பாராட்டப் பெற்றவர். குபரா, நபிச்சமூர்த்தி, பிளஸ்ராமயா, வல்லிக்கண்ணன் ஆகியோருடன் எழுதித் தொண்டிருந்த இவரிடத்தில் குபராவின் இலங்கியப் பார்வையும், நடையும் வசப்பட்டிருந்தன. எனினும் நாடக எழுதிதில் பல புதிய கிரங்களை இவர் தொட்டிருக்கிறார். ஈழதமிழர் வாழ்வை மனமளங்கழழ காவிய நடத்துடன் உணர்க்கி பொங்க சித்தரித்தவர் இவர்.

படைப்புத்தற்றையில் மட்டுமன்றி சங்கீதம், நடனம், நாடகம், ஆகிய ஈழகுக்கலைகளிலும் ஆரவமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தவர். அருங்கலை விநோதர் — 'இலங்கையார்கோன்'

சட்டக் கல்லூரியில் யின்று, வழக்கறிஞராகவும், நிர்வாக சேவையில் காரியாதிகாரியாகவும் Divisional Revenue Officer) பணிபுரிந்தவர்.

காரியாதிகாரியாக பணியாற்றுகிறபோது தனது அருமையான பழகு முறையால் சாதாரண மதஙின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றவரை சிறப்பு 'இலங்கையார்கோனுடைய மாண்டி' நேயத்தை உணாத்தி தீர்கிறது. இவருடைய படைப்பின் தனமும் எழுதின் வசீகரமான வெற்றியும் இதுதான்.

பாதசரங்கள் கைமாறி, அவ்விடத்திலேயே நல்லம்மாவின் பாதங்களில் ஏறின.

வென்ன மணவில் கால்கள் புதைய இருவரும் மறுபடி கடைகளைச் சுற்றி வந்தனர். மிச்சமாக இருந்த ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்கி, ஆளுக்கொரு சர்பத்தும் குடித்தனர். அடுக்குப் பெட்டி வாங்கவில்லை.

நல்லம்மாவின் கால்கள் ஓய்ந்துபோயின. “இனி வண்டிலடியில் போய்க் கொஞ்ச நேரம் இருந்திட்டு, திருவிழாப் பார்த்துக் கொண்டு விடியப் போவம்” என்று இருவரும் முடிவு செய்தனர். செல்லையா அவளை ஒரு சனக் கும்பலுக்கூடாகக் கையில் பிடித்து நடத்திக் கொண்டு சென்றான். கும்பல் கழிந்து கொஞ்சம் வெளியான இடத்திற்கு வந்ததும் நல்லம்மா திமிரென நின்று தன் இடக்காலை உயர்த்திக் கையால் தடவிப் பார்த்தான்.

“ஜேயோ! காற் சங்கிலியைக் காணேல்லை...”

“என்ன — வடிவாய்ப் பார்!”

“ஒரு காலான் எங்கேயோ மணலுக் குள்ளை கழன்டு விழுந்திட்டுது”

“கொஞ்சம் கவனமாய் வாறுதுக் கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு. ஊதாரி நாய்!”

மறுமணம் செல்லையா தன் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான்.

குண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பலுரைப் போல நல்லம்மா வின் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய் விட்டது. மூன்று மாத மனை வாழுக்கையில் இதுதான் முதல் தடவையாக இப்படி ஏச்சுக் கேட்க வேண்டி வந்தது. அதுவும் அம்பலத்தில் கூட்டிக் கொண்டு வந்துவிட்டு...! அவள் மனத்தில் கோபம், அவமானம், துயரம் ஆகிய எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கே தோன்றின. கணக்கில் நீர் மல்கியது.

“போதும், உங்களோடை கோவிலுக்கு வந்த வண்ட வாளம். இனி நடையைக் கட்டுவைம்”

செல்லையா ஒருபடி கீழே இறங்கினான். “நல்லம்மா ஆத்திரத்திலை சொல்லிப் போட்டன. இஞ்சை பார்...” “வேண்டாம், இப்பவே போகவேணும் வண்டிலைக் கட்டுங்கோ, நீங்கள் வராட்டி நான் தனியாக கால நடையாய்ப் போறன். வழியிலை காறுக்குள்ளை வசூக்குள்ளை ஆப்பிட்டு நெரிஞ்சு போறன்”

செல்லையா மறுவார்த்தை பேசாமல் தன் திருக்கல் வண்டியை இழுத்து, மாட்டை — அவிழ்த்துப் பூட்டினான். அவன் ஆண் மகன்.

மாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த வெண்டயங்களின் தாளத்திற்கு ஏற்பக்க கருடுமுரடான தெருவில் வண்டிச் சக்கரங்கள் ‘கடக் கடக்’ என்று சப்தம் செய்தன. யாரோ மணமகன் ஊர்வலம் வருவதற்காக விரித்து விட்ட நிலபாவாடை போல் வளைந்து கிடந்த

தெருவில் இரு மருங்கிலும் நெடிய பணைமரங்கள் மொனப் பூதங்கள்போல் வரிசையாக நின்று ஆலவட்டம் பிடித்தன.

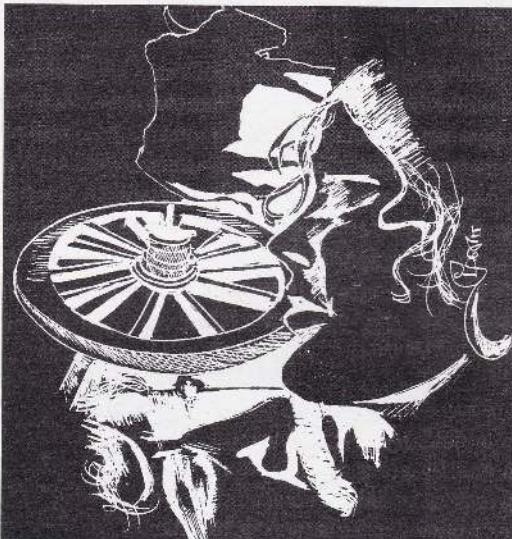
செல்லையா நாணயக் கயிற்றை இளக்கிவிட்டு, மாட்டின் கால்களுக்கிடையில் தன் காலை வைத்தான். ரோசம் மிகுந்த அந்த இளம் காலை உன்மத்தும் கொண்டது போல் ஏற்காலைத் தன் ஏரியில் பட்டும் படாமலும் தாங்கிக் கொண்டு பறந்தது.. ஆத்திரத்தில் சிந்தனையில்லாமல் கூறிய வார்த்தைக்கு இவ்வளவு கோபமா? நிலத்தில் வியர்வை சொட்ட கை கால் வலியினால் செயலற்றுப் போக. புகையிலைத் தோட்டத்தைக் கிண்டிப் பாடுபட்டவனுக்குத் தான் காசின் அருமை தெரியும்! அவன் ஆண்பிள்ளை, இரண்டு வார்த்தை பேச உரிமையுண்டு. அதைப் பெண் பொறுத்துக் கொண்டால் என்ன...? கொண்டு வந்த காசெல்லாம் அவளுக்குத் தானே செலவு செய்தான்..? தனக்கு ஒரு சுருட்டுக்கூட வாங்கிக் கொள்ள வில்லை யே... கால்களை வண்டியின் பின்புறம் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, வண்டியின் கீழ் ஒடும் தெருவைப் பார்த்தபடி நல்லம்மா சிந்தனையில் ஆழந்திருந்தான். எவ்வளவு அறப காரியம்!

ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல் திருவிழாப் பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாக வந்திருக்கலா

மே.. எல்லாம் அவளுடைய பிழைதான். கணவன் இரண்டு வார்த்தைகள் கடுமை யாகச் சொல்லிவிட்டால்தான் என்ன?

மாடு களைப்பினால் பலமாக முச்ச வாங்கியது. நெல்லியடிச் சந்தியில், ஒரு பூரச மரத்தின் கீழ் செல்லையா வண்டியை நிற்பாட்டி னான். அந்த நடுயாமத்திலும் கோவிலுக்குப் போகிற வர்களுக்காகக் கடைகள் எல்லாம் திறந்து வைக்கப் பட்டிருந்தன. சந்தையில் இரண்டு பெண்கள் அப்பம் சுட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தேநீர் கடைகளில் தேநீர் கலக்கும் ‘கடகட’ என்ற சந்தத்தை விட, மற்றெங்கும் ஆழந்த நிச்பதம் குடி கொண்டிருந்தது.

செல்லையா மாட்டின் களை தீர அதைத் தடவிக் கொடுத்தபின், ஒரு தேநீர்க் கடை இருந்த பக்கமாகச் சென்றான். அவனுடைய மடியில் ஒரு ஐந்து சம்தான் இருந்ததென்பது நல்லம்மாவுக்குத் தெரியும். அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டுத்தான். அதன் பிறகு ஒன்றுமே இல்லை... “ஜேயோ அவருக்கு எவ்வளவு பசியாயிருக்கும். வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறாரே..” என்று அவள் அங்கலாய்த்தான். அவனுடைய இதயம் இளகிக் கரைந்தது. தன் கணவனுடைய மனத்தின் பண்பும் அவன் தன்பால் வைத்துள்ள அண்பின் ஆழமும் அவள் மனத்தில் தெளிவாயிற்று. விவாகம் செய்து கொண்ட புதிதில்

ஒருநாள் அவன் கூறிய வசனம் ஒன்றை அவன் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டாள். “பெட்டை உனக்காக வேணுமெண்டால் என்றை உசிரையும் கொடுத்து விடுவேன். நீ ஒன்டுக்கும் பயப்பிட வேண்டாம்”

அவனுடைய நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஒன்று உடைவது போல் இருந்தது.. கண்கள் பொருமி உவர் நீரைப் பொழிந்தன. தன் கணவனை ஒரு குழந்தைபோல் மடியில் வைத்துத் தாலாட்டி அவனுடைய உடலின் ஆயாசத்தையும் மனக் கவலையையும் போக்க வேண்டும்போல் அவனுக்குத் தோன்றியது...

செல்லையா வாயில் ஒரு சுருட்டுடன் வந்து மனைவி அருகில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குச் சுருளை வைத்து விட்டு, அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தான்..

அவனுடைய கண்ணீர் தோய்ந்த முகத்தின் ஒளி அவனை உலுக்கியது. தன்னுடைய நாற்பது சூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையால் அவனுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்று அவன் மனம் அவாவியது.

“என்ன, நல்லம்...”

நல்லம்மாவின் கண்ணீர் வடிந்த முகத்தில், நாணம் கலந்த ஒரு புன்னை அரும்பியது. “ஓன்டுமில்லை, உங்களுக்குப் பசி இல்லையே? வெளிக்கிடுக்கோவென் கெதியாய் வீட்டை போவம்”.

செல்லையா அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டான். மாட்டின் வெண்டயம் மறுபடியும் பனந் தோப்புக்களில் எதிரொலித்தது. வல்லை வெளி!

இந்த அகன்ற பூமிப் பரப்பின் மகிமையை அறிந்தது போல இதுகாறும் வேகமாய் ஓடி வந்து மாடு, தன்கதியைக் குறைத்து அடிக்குமேல் அடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தது.

பேய்க் காற்று ‘ஹே’ என்று சமூன்றுயித்தது.

வானம் கவிந்து, நாற்புறமும் நிலத்தைக் கவ்விக் கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை, ஒரு அரக்கனது பிரம்மாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதச் சரடுபோல் ஜ்வலித்தது. வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பளிங்குத் தகடுபோன்ற சந்திர தீயம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பது போலக் கணிந்து பிரகாசித்தது.

சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய எண்ணங்கள் என்னும் படி தூண்டும் இந்த வெளிப் பிரதேசத்தில்

வல்லை வெளியின் உடாக வெளியேறிய கதை ‘வெள்ளிப் பாதசார்’ 1940களில் இலங்கையாக் கோணினால் எழுதப்பட்ட கதை இது. அப்போதுள்ள குழல் வேறு; வாழ்வு வேறு. அதனை அச்சொட்டாக பிரதிபலித்த கதை இது. காலம் மாறினாலும், காட்சி மாறினாலும் உணர்வுகள் ஒன்றாய் இருக்கக்கூடிய கதை இனி வருவது. இது வல்லை வெளியின் ஊடே புகுகின்ற சந்திரா ரவிந்திரானின் கதை. வெள்ளிப் பாதசார் கதையில் மாட்டு வண்டியில் மனைவி கணவன் போகின்றனர். இனிவரும் கதையில் மோட்டார் சைக்கிளில் கணவன் மனைவி வருகின்றனர்.

வல்லை வெளியால் போன மனைவி கணவனுக்கு கொலை வெறிப் பேய் இருந்தது. இனிவரும் கதையில் வல்லைவெளியால் வரும் கணவன் மனைவிக்கு கொலை வெறிப் பேய்கள் இருக்கின்றன.

இனி வரும் கதை 1999இல் எழுதப்பட்டகதை. வந்து போனது 1940களில் எழுதப்பட்ட கதை. கிட்டத்தட்ட 60 வருட வித்தியாசம். அரை நாற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட வித்தியாசம். என்னதான் இருந்தாலும் உணர்வுகள் ஒன்றாக இருக்கக் காண்கின்றோம்.

மனிதர்கள் மீது மனிதர்கள் கொண்ட பரிவும், பாசமும், அண்டும், நேசமும், எவ்வளவு காலம் சென்றாலும், எவ்வளவு தூரம் கடந்தாலும், எவ்வளவு இடைவெளி இருந்தாலும் இம்மியளவும் மாறாது என்பதனை இரு கதைகளும் எமக்குச் சொல்லின.

தான் மனிதனின் ஜீவநாடி நவநாகரிக முறைகளால் நலிந்து படாமல் இன்னும் அந்தப் பழைய வேகத்தோடு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

எங்கோ வெகு தொலைவில் நிலத்திலிருந்து இரண்டு அடி உயரத்தில் பொட்டிட்டது போன்ற ஒரு உருவம் தோன்றிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெருவை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது.. செல்லையா அதைக் கண்டதும் அதை நோக்கி காறியுமிழ்ந்தான். நல்லம்மா, “அது என்ன?” என்று கேட்டாள்.

“ஆரோ மீன்பிடிகாரர் சூள்கொண்டு போகிறான்கள்” என்று ஒரு பொய் சொல்லி மழுப்பிவிட்டுக் கொல்லையா மாட்டின் வாலைப் பிடித்து மறுக்கி னான்.

அந்த வெளிச்சம் தெருவைக் கடந்து வேகமாய் மற்றப் பக்கத்தில் போய் ‘பக்’ கென்று அவிந்தது..

செல்லையாவின் இடக்கை அவன் மனைவியின் இடையை நோக்கி நகர்ந்தது.

அவனுடைய மனம் வல்லை வெளிபோல் விரிந்தது. மெய்மறந்த ஒரு மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொண்டது.

தன் குரலை எழுப்பி “ஞானகுமாரி” என்ற தேவகாந் தாரி ராகப் பாட்டைப் பாடினான்.. அவனுக்கு பசியில்லை. தாகம் இல்லை. தூக்கம் இல்லை. எத்தனை கொள்ளிவாய்ப் பிசாசகள் சேர்ந்தும் அவனை என்ன செய்துவிட முடியும்?

சந்திரா இரவீந்திரன்

காற்று வெளியூடாய், கணவருடன் மோட்டார் சைக்கிளில் 'டபிள்' போவது எவ்வளவு சுகமான அனுபவம்? திருமணமான புதிதில், தொல்லைகளேதுமற்ற சுதந்திர நினைவுகளோடு சோடியாய் சுற்றித்திரியும் சுகம் எத்தனை இனிமையானது?

அக்காற்றுவெளி வல்லை வெளியாய் இருக்க வேண்டும்; அந்த நேரம் வானில் 'ஹெலி'களே இல்லாத, மழையும் தூராத, கோடைகாலத்து மாலை நேரமாய் இருக்க வேண்டும். வீசிவரும் காற்று, காதோடு கதை சொன்னவாரே, சூந்தலையும் சேலையையும் வருடித் தவிக்க வைக்க வேண்டும்; சின்னப் புள்ளினங்கள் மேலும் கீழுமாய் சிறகடித்துக் பறக்க வேண்டும்; எல்லையற்ற வானில் ஏகாந்தமாய் வென் முகில்கள் அலைந்து திரிய வேண்டும். வல்லை வெளிப் பிள்ளையாரை நெஞ்சுருக வணங்கி, விடை பெற வசதி அமைய வேண்டும்!

அப்படியொரு அழகான வேளையில்தான் நாம் வல்லைவெளி தாண்டிப் போய்க் கொண்டிருந்தோம். மோட்டார் சைக்கிளின் இயந்திர ஒசை, காற்று வெளிக்கப்பாலுள்ள பனங் கூடலுக்குள் புகுந்து மோதிவிட்டு வருமோகை, எங்கோ தொலைவில் கேட்பதாய் எம்மை வியக்கவைக்கும்!

தொன்னடைமாணாற்றின் திசை காட்டும் காற்றாடி தூரத்தில் நின்றவாரே சுற்றிச் சுழன்று சமிக்கஞ செய்யும். பாலத்தைத் தாண்டி, ஓரமாய் நிற்கும் முட்புதர்களிடை சின்னச் சின்னக் குருவிகள் ஓடித் திரியும், பூரசங் கிளைகளில் ஏராளம் அனில்கள் குறுக்கும் மறுக்குமாய் தாவித் திரியும்!

வல்லை வெளி தாண்டி வரும், வடமராட்சி முடக்கில், பிலாக்கொட்டைக் குருவிகள் நீர்க் குளத்தைச் சுற்றி நின்று, வாலைப் பிளந்து பிளந்து கத்தும்.

தூரத்தில் பனங் கூடலின் சலசலப்பு, எம்மருகே வந்து வந்து போகும். குடிமனைகள் தொடங்க, புகையிலைத் தோட்டங்களும் முந்திரிக்கக் காடுகளும் விசக் விசக்கென்று கடந்து போகும்.

துன்னாலைச் சந்தியில் பச்சை ஹெல்மெட்கள் தெரிகிற போதுதான் நான் எப்பவும் நிஜத்திற்கு வருவேன். மோட்டார் சைக்கிளின் வேகம் குறையும். கால்கள் என்னையும் மீறி நடுக்கமெடுக்கும்! தொன்னடை வற்றிப் போகும்! 'செக்கப்' என்ற பெயரில், சிங்களத்தில் தேவையற்ற பேச்சு வாங்கி, கணவர் கச்கிகிப் பிழியப்படும் வேதனையில் கடவுளை மன்றாடி, அடையாள அட்டைகள் உருட்டியுருட்டிப் பரிசுவிக்கப்பட, வதை நேரம் மிகநீரமாய் வாட்டி யெடுக்க, முடிவில் பெருமூச்சடன் பயணம் தொடரும்! ஒரு மைல் தூரம் வரை திரும்பிப் பார்க்க விரும்பாமலே பயணம் தொடரும். இருவரும் ஒருவர்க் கொருவர் கதைபரிமாற முடியாமல் நாக்களுறும்! முதுகு கூசும்! கரவெட்டி கடந்து, நெல்லியதிச் சந்தியில் மீளவும் இறங்கி, சிங்களக் கணகளால் துளைத்தெடுக்கப்பட்ட பின் மீண்டும் ஏற, புகையிலைக் கன்றுகள் கதை பேசியவாறே எம்மோடு சேர்ந்து நகரும்.

மாலு சந்தியில் இடிந்துபோன கட்டிடங்களைல்லாம்

மனதைத் தொடாமல் மறைந்து போக, நினைவுகள் ஊர் மண்ணைத் தொட்டு நிற்கும்!

புலோலியை வேகமாய்க் கடந்து, ஓராங்கட்டைச் சந்தியில் நிதானமாய் வேகம் குறைந்து, தம்பசெட்டிப் பக்கமாய் திரும்பும்போது தான் ஒரு இயல்பான மூச்ச மீண்டும்! புன்னை அரும்பும்! நமக்குள் பேச்சு எழும், புதிதாய் முகங்கள் மலரும்!

பிள்ளையார் கோவில் சந்தியில் திரும்பும் போதே, அரசிலைகள் ஆரவாரத்துடன் வீதிக்கு வரவேற்கும்! வீட்டு வாசலில் என் தங்கை ஒடிவந்து நிற்பாள். அவளுக்கு மூச்சிரைக்கும்!

மோட்டார் சைக்கிளின் ஓசைமூச்ச வேகத்தினிடை அவளின் முகம் மலரச் சிரிக்க வைக்கும்!

ஆரத்தழுவும் பார்வையில் நானப்படியே துவண்டு போய் விடுவேன். அவனுக்குக் கண்கள் கலங்கும்.

அப்படித்தான் நின்றாள்; முகம் மலர, கண்கள் கலங்க, புன்னைக்கத்து நின்றாள்.

"வாங்கோக்கா... வாங்கோ..." என்று உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு போனாள். கையைப் பற்றிய பிடியில் அன்பும் உரிமையும் அழுத்திக் கவவும்! வட்டநிலவென அவள் நெற்றியில் கீட்கும் குங்குமம், அவளின் கணவர் எங்கே என்று கேட்கக் கூறுவேன்டும்.

"அவர் வேலையால் வர அஞ்சரை மணியாகும்; அது வரைக்கும் உங்களைப் போகவிடக்கூடாது என்று சொல்லிப் போட்டுத்தான் போனவர்..."

சின்ன விறாந்தைக்கு என்னை இழுத்துக் கொண்டு போய், ஒரு கதிரையில் இருத்திவிட்டாள். என் கால்களிற்கருகாக அவளிருந்தாள். பேச்சு வாக்கிலெல்லாம் என் புதுச்சேலையிலும் ஆசையாக அவள் கண்கள் அடிக்கடி மொய்த்து மீண்டும்!

"அக்கா..., நீங்கள் அத்தான் வாங்கித் தந்த சேலையில் நல்லவடிவாயிருக்கிறீங்கள்.." என்கிற போது அரும்பும் அழகான புன்னைகையினுள்ளே இலேசான ஏக்கழும் தொக்கி நிற்கும்!

உடுக்களை வளைத்து நெரித்து வண்ணக் கதை கதையாய் சொன்னாள். முற்றத்து வேப்பங்காற்று முகத்தில் வந்தறைந்து, முன்முடியை அலைக்கழிக்க, கைகளால் ஒதுக்கியொதுக்கி நிறையவே கதை சொன்னாள். ஆறு மாதங்களிற்கு முன், ஆசைத்தம்பி வந்து, தன்னையால் ரசித்துச் சாப்பிட்டுப் போன கதை சொன்னாள். போர்க்களத்தில் பொறுப்பான பதவியில் நிற்கும் பரத் இன் கெட்டித்தனங்களை யெல்லாம் புழுந்து புழுந்து சொன்னாள். தம்பி— பரத் இன் உடுப்புகளைத் தான் கழுவிக் கொடுத்ததை பெரிய பாக்கியமாய் பெருமையுடன் சொன்னாள்.

"பரததை நாங்கள் பார்க்க முடியாதா?" — நான் அவளைத் தான் கேட்டேன்.

“அவன் அடுத்த மாவட்டத்திற்கு அலுவலாகப் போய் ஆறுமாசமாக்க; வர நாளாகுமென்டு அரசியல் கூட்டம் நடத்துகிற அம்பி தான் சொன்னான். அதுக்கப்பறும் Base க்கும் போனான்... அங்கேயும் அதைத்தான் பாடு மாஸ்ரர் சொன்னார்..”

பின்னால் அரவம் கேட்க, பட்டென்று கதையை வெட்டி அப்பாவியாய் சிரித்தாள்.

“அத்தான் நல்லாய் கொழுத்திட்டார்” என்றவாரே எழுந்தாள்.

“கட்டின புதிசில, உங்கட மனுசனும் இப்படித்தான் கொழுத்தவராம்; ஆறுமாசம் கழிய, அடையாளம் தெரியாமல் அரைவாசியாய்ப் போனாராம். உங்கட அப்பாதான் இந்த இரகசியம் சொன்னவர்..” அவர் சொல்லியவாரே கதிரையில் அமர்ந்தார்.

சட்டென்று சிரித்த தொடங்கியவள், விழுந்து விழுந்து சிரித்துக் கொண்டேயிருந்தாள். எட்டு வருடங்களுக்கு முன், என்னையும் பார்க்காமல், காதல் கொண்டு செய்த கல்யாணமும், அந்தப் புதுமண் நாட்களும், அவள் மனதினுள் நாட்டியமாதத் தொடங்கி விட்டது போலும்! அப்படித்தான் நான் நினைத்தேன். எனக்கும் சிரிப்பு வந்தது. இந்திரகுமார் இளைஞராக இருந்த போது, ஒரு பாட்டுக் கசற்றைக் கொடுத்து இவளைக் கேட்கச் சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவுதான்;

அவளுக்குப் பித்துப் பிடித்து, காதல் நோயில் அஷ்டாங்கமாய் விழுந்துவிட்டாள்! தூக்கி நிறுத்த எவ்ராலும் முடியவில்லை. அம்மாவின் அடி, குத்து, நுள்ளு... எல்லாம் அவளுக்கு அமுதமாய் இருந்திருக்க வேண்டும். மஞ்சள் கயிற்றில் மூன்று முடிச்சுப் போட்டுத்தான் மனைவியாக்குவேன் என்று குறைரத்து, ஊருக்குள் மகா புரட்சிக் கணவனாய் அவர் பெயர் எடுத்து விட்டார்! ஆனால், ஒரு குழந்தைக்கு அவர் அப்பாவாகிற அதிர்ஷ்டம் இன்னும் இல்லையே என்ற சோகம், இவளின் கணகளிற்குள் தான் எப்பவும் தெரியும்!

“பரத்! தை கண்டால் பவானிக்கு பத்தும் பறந்துவிடும்..” என்று இந்திரகுமார் அவளை அடிக்கடி கேவி செய்வார்.

“அவன் எனக்குத் தம்பியில்லை; பிள்ளையெல்லோ? நான் கைமுறிஞ்சு கிடக்கேக்க.. எனக்குக் குளிக்க வார்த்த பிள்ளை, கால் கடுக்க நடக்கேக்க.. சைக்கிளிலை வைத்துச் சமந்து திரிஞ்ச பிள்ளை! கஞ்சி வடிக்க வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்ட நேரத்திலையும் கடுதாசிகள் அடுக்கிக் குடுத்து.. என்றை கை நிறைச்ச பிள்ளை, எல்லாரும் என்ன விட்டிட்டுப் போக அவன் தானே வந்து அப்பப்போ என்னை எட்டிப் பார்த்திட்டுப் போனான்..” அவள் சொல்லிக் கொண்டே போவாள்.

அந்த நேரம் கண்ணர் பொங்கிப் பெருகும்; ஆனால் அவள் கண்களுக்குள் சோகமிருக்காது; பெருமை தான் பெரிதாய் பிரவகிக்கும்.

நாங்கள் கை, கால், முகம் கழுவி விட்டுச் சாப்பிடக் குந்தினோம். சடைத்து நின்ற பிசிசிப் பூ மரத்தில் அண்டங்காக்கா ஒன்று வந்து குந்திக் கொண்டது. அது அவசரம் அவசரமாய் அலறிய அறவற், பவானிக்குள் ஏதோ பரப்பபை

எற்படுத்துவதாய், அவளின் வளைந்து நெளியும் புருவங்கள் எனக்கு உணர்த்தியது! வளவிற்குள் நின்ற, நல்ல கழிப்பிடிப்பான முருங்கைக் காயில் பிரட்டல் கறியும், சண்டியிலையில் ஒரு சன்டலும், நெய் ஊற்றிய பருப்பும், சுட்டகத்தரிக்காய்ச் சம்பலும், கருவாட்டுப் பொரியலும், சொல்லி வைத் தெடுத் சட்டித் தயிரும் போட்டுச் சுடச்சுடக் குத்தரிசிச் சோறு பரிமாறினாள்.

“அத்தான்... இந்த முருங்கைக்காய் எங்கையும் கிடையாது, பிறகு நினைச்ச நினைச்ச ஏங்காமல் நல்லாய்ச் சாப்பிடுங்கோ..” என்று அள்ளியள்ளிப் போட்டாள்.

“தெரியும்.. ஆடு அதிலைதானே கட்டிவிட்டிருக்கிறீங்கள். நல்லாய்த்தான் இருக்கும்..”

அவளை முந்திக் கொண்டு எனக்குச் சிரிப்பு, வந்து விட்டது. தயிர்ச் சோறு தொண்டைக்குள் திசைமாறி, புரைக்கேறி அடித்தது! ஓடி வந்து உச்சியில் தட்டினாள்; தண்ணீரை நீட்டினாள்.

சாப்பிட்டு முடிந்தபின், கைகளைக் கழுவிவிட்டு முற்றத்து மல்லிகைப் பந்தலின் கீழிருந்த வாங்கில் அமர்ந்து கொண்டோம். அவள் அடுப்படியுள் எதோ அடுக்கிக் கொண்டே குரல் கொடுத்தாள்.

“வெத்திலையைப் போட்டுடாதேங்கோ, பப்பாப்பழம் வெட்டிக் கொண்டு வாறன்”

இவர் மேலே அண்ணாந்து, கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்திருக்கும் மல்லிகைப் பூக்களை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார். நான், பிச்சி மரத்தருகே பிஞ்சு பிடித்திருந்த நெல்லி மரத்தைக் கண்களால் துளாவிக் கொண்டிருந்தேன். நாக்கில் எச்சில் ஊறியது. ஐந்தாறு நாட்களாய், இந்தப் புளிக்காய்களெல்லாம் பார்க்க ஆசையாகத்தான் இருக்குது!

வாசலில் ஏதோ அரவம்! எட்டிப் பார்த்தேன்; மின்ன லடித்தது போல் அவன் முகம்! அவனா.. அ.. அது.. அவனா.? சட்டென்று எல்லாவற்றையும் உதறிவிட்டு எழுந்து ஓடினேன்.

தலைவாசற் படியை அண்டி னாற்போல் வீதிக் கரையில் அவன்! “பரத்!.. டேய்... பரத்..”

பரவசத்தால் என் கால்கள் நடுங்கின. அருகில் சென்று அவன் கைகளைப் பற்றினேன்.

“எப்பிடி இருக்கிறாயடா..?”

அவன் பதில் சொல்லாமல் புன்னைக்கத்து நின்றான். கண்கள் சின்னக் குழந்தையெனப் பெரிதாய்ச் சிரித்தன. நான் அவனைக் கட்டிப் பிடித்து முத்தமிட முளைந்தேன். அவன் முகம் உயரமாய் இருந்தது.

“கிட்டன் உங்களை ஒராங் கட்டையடியிலை கண்டவனாம், அதுதான் அலுவல் முடிச்சிட்டுப் போறவழியிலை பார்த்திட்டுப் போகவென்டு ஓடி வந்தன்...” கறுப்பு சேர்ட்டும் கறுப்பு ரவுசரும் அணிந்திருந்தான். இடுப்பில் தடித்த ஹோல்ஸர் பட்டி, ஓற்றைக் கையில் ஒரு புதியரக்த துப்பாக்கி! கண்களில் தெரிந்த களைப்பை, போர்த்தன மிகுக்கும் புன்னைக்கையும். கலக்கி வைத்திருந்தது கம்பீரம்!

“ம்.. அத்தான் எங்கே?

சின்னக்கா குசினிக்குள்ளை யாக்கும்?" அவன் உள்ளே எட்டிப் பார்த்தவாரே சிரித்தான். கன்னத்தில் இப்பவும் அதே குறிகள்; அரும்பு மிசையோடு அழகாயிருந்தான். "எப்பிடி இருக்கிறீங்கள்க்கா...?" மீண்டும் கேட்டான். அவனின் குழந்தைச் சிரிப்பு பசுமையாய் என்னுள் பதிந்து போனது!

சின்னப்பையனை இடுபில் துக்கி இருத்திக் கொண்டு பிச்சி மரத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி ஒடி விளையாடினதும், ஆழக் கிணற்றில், தொங்கித் தொங்கித் துலா இழுத்து நீர் கோலிக் குளிக்க வார்த்து விட்டதும், அம்மா குழைத்துத் தரும் சோற்றை பாட்டுப்பாடிப்பாடி ஆசையாய் ஊட்டி விட்டதுவும்... இனிய கனவுகள் போல் வந்து வந்து போயின!

"அம்மாவைப் பார்க்க வேணுமென்டு ஆசையாயிருக்கு, ஆனால்... யாழ்ப்பாணப் பக்கம் போறதுக்கு எனக்கிப்ப சந்தர்ப்பமேயில்லை, அம்மாவைக் கேட்டதாய் சொல்லுங்கோ" அவனின் கண்களுக்குள் ஒரு குழந்தையின் ஏக்கம், குறுநகையோடு கலந்து நின்றது!

"உள்ளை வா.. முதல்ல, ஒரு பிடி சாப்பிட்டுப் போட்டு நிறையக் கதைக்கலாம்; வா பரத்.. வாவன்..."

நான் அவனின் கைகளைப் பற்றிய பிடியைத் தளர்த்தாமல் இழுத்தேன். அவன் படியில் ஏறுவதற்கு ஒரு காலை வைத்துவிட்டு, ஒரு கணம் வீதியைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

சந்தியிலிருந்து இரு இளைஞர்கள் இவனை நோக்கிக் கையசைத்தவாரே ஒடிவந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

"பொக்குநி.. என்னடா?" இவன் புருவத்தை உயர்த்தி மெதுவாகக் கேட்டான். அவர்களின் சேர்ட் வியர்வையில் ஓட்டியிருந்தது. மூச்சிரைக்க வந்து நின்றார்கள்.

"பரத்!.. நாங்கள் உடன் இடத்தை மாத்தோனும்.." என்றவாரே ஏதோ மெதுவாய்க் கொண்ணார்கள். பரத் உடனே பரபரப்பானான்!

"அக்கா.. நாங்கள் போட்டு வாறும், சின்னக்காட்டையும் சொல்லுங்கோ, நாலைஞ்சு கிழமைக்கு நான் இந்தப் பக்கம் வரமாட்டன் என்டு.."

அவன் கைகளை விடுவித்துக் கொண்டு மெதுவாய்க் கிரித்தான். அப்பவும் கன்னங்களில் குழி விழுந்தன.

கனிவான் பார்வையினால் மட்டும் ஒரு தடவை என்னைக் கொஞ்சிவிட்டு, நெஞ்சிற்குள் நிறைந்தவாரே அழகாக மறைந்து விட்டான்!

பவானி மூசி மூசி அழுதாள், மூக்குத் துடைத்தாள்.

"என்னையேன் ஒரு சொல்லும் கூப்பிடேல்லை; பரத் என்னைப் பார்க்காமல் போயிருக்க மாட்டானே!

எனக்கென்ன கேடுகாலம் வந்திச்சு..?" என்று நீண்ட நேரமாய் பொருமிப் பொருமிக் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டேயிருந்தான்.

அவர் எதுவுமே கதைக்க முடியாத ஒரு வகை வேதனையில் மெளனித்துப் போயிருந்தார்!

ஒரு நொடியில் அவன் வந்து, சிறு கனவாய்க் கிரித்துப் போனது... எனக்கும் மின்னலடித்த அதிர்ச்சி தான் என்று அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தவே முடிய வில்லை. பேசட்டும், நன்றாக என்னைப் பேசட்டும் என்று பேசாமலே இருந்தேன். - பேசாமலிருந்து அவனுடன் பேசியதை நினைக்கப் பேரின்பமாய் இருந்தது!

பவானி வெட்டித் தந்த பப்பாப்பழம் இனிமையானதா என்பதை நான் கவனிக்கவில்லை. பரத்தின் நினைவுகள் அதைவிட இனிமையாய் இருந்தன!

அஞ்சரை மணிக்கு இந்திரகுமார் வந்து விட்டார். ஆனால் அப்பவும் பவானி தன் அழுகையை முற்றாக முடித்துக் கொள்ளவில்லை!

"பரத்தைக் காணாத பவானியோடு.. இனி என் பாடு திண்டாட்டம் தான்"

இந்திரகுமார் கிணற்றியில் நின்றவாரே கதைத்துக் கதைத்துக் குளித்துக் கொண்டிருந்தார். குரல் மட்டும் கேட்டது, 'சோப்' வாசனையும் சேர்ந்து வந்தது.

இரவு எங்களைத் தங்கிப் போகும்படி இரந்து கேட்டார்.

"ஏகப்பட்ட வீட்டு வேலைகளிருக்கு; இனி என்றை பயன் அடுக்குகளும் பார்க்க வேணும், வாக்கி வரவேணுமென்டு ஒற்றைக் காலிலை நிண்டதிலை தான், எல்லாத்தையும் போட்டது போட்டபடி விட்டிட்டு வெளிக்கிட்டனாங்கள். குறை நினைச்சிடாதேந்கோ.."

என் கணவர் 'வெளிகிடுவோமா' என்ற ஜாடையில் என்னைப் பார்த்துக் கண்ணசைத்தார்.

நாங்கள் புறப்படலாமென முடிவான போதே, பவானி அழுகையை மறந்து, எம்மோடு கோபிக்கத் தொடங்கி விட்டாள்!

எல்லாரும் என்னை இங்கை தனியாய் விட்டுட்டு அங்கங்கு போயிடுங்கோ.." ஏதேதோ முனைமுனைத்த வாரே இடித்து வறுத்த அரிசிமாவையும் வடாகப் பொதியையும் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டு போய் மோட்டார் சைக்கிள் பயின்னுள் வைத்தாள்.

நான் மேசையில் எடுத்து வைத்த ஆணை வாழைப்பழச் சீப்புக்களையும், தோடம்பழங்களையும், அம்மா கட்டித் தந்த பொரி விளாங்காய்ப் பொதியையும் காட்டி "அழுதழுது அதுகளை அழக விடாமல் சாப்பிடுங்கோ" என்றேன்.

பவானி கவலையினுடு இலேசாகச் சிரித்தாள். இவர் பொக்கற்றினுள்ளிருந்து புதிய துபாய்க் கைக்கடிகாரத்தை எடுத்து இந்திரகுமாரிடம் கொடுத்தார். மகிழ்ச்சியில் பூரித்துப்போன இந்திரகுமாரின் முகம், நாம் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறும்வரை மாறாமலே இருந்தது.

பவானிக்கு, மீண்டும் கண்களிற்குள் நீர் முட்டி மின்னியது!

இ.. இதென்னது, எ.. எனக்குமா...? இரு துளிகள் பொட்டென்று என் சேலையில் விழுந்தன.

'அவர் பழிக்கப் போறார்...' நான் அவசரமாகக் கண்களைத் துடைத்தேன்.

இந்திரகுமாரின் முகமலர்க்கியெல்லாம் ஒடி ஒளிந்து விட்ட பின்னும் ஏனோ சிரித்துக் கொண்டு நின்றார்.

மோட்டார் சைக்கிள் புறப்பட்டது!

பவானி கையசைத்துக் கொண்டு வாசவிலேயே நின்றிருந்தாள். தூரத்திலும் அவன் கண்கள் மின்னிக் கொண்டிருப்பதாய் தெரிந்தன!

மாலை வெயிற்சாரல் தேகம் முழுவதும் விழுந்து குழைந்தது! நான் நன்றாக அவரோடு ஒட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

மோட்டார் சைக்கிளின் வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க ஊர், மனைகள் யாவும் கண்ணசைப்பினுள் கடந்து போயின!

வல்லை வெளிக்காற்று மெல்ல வரும் ஒசை, எல்லையைத் தாண்டிக் கேட்கத் தொடங்கியது.

PALM PALACE

palm palace

இலங்கை, இந்திய
உணவு வகைகள்
திருமண, பிறந்த தின
கொண்டாட்டங்கள்

அனைத்திற்கும்
உணவுகளைப் பரிமாறுபவர்கள்

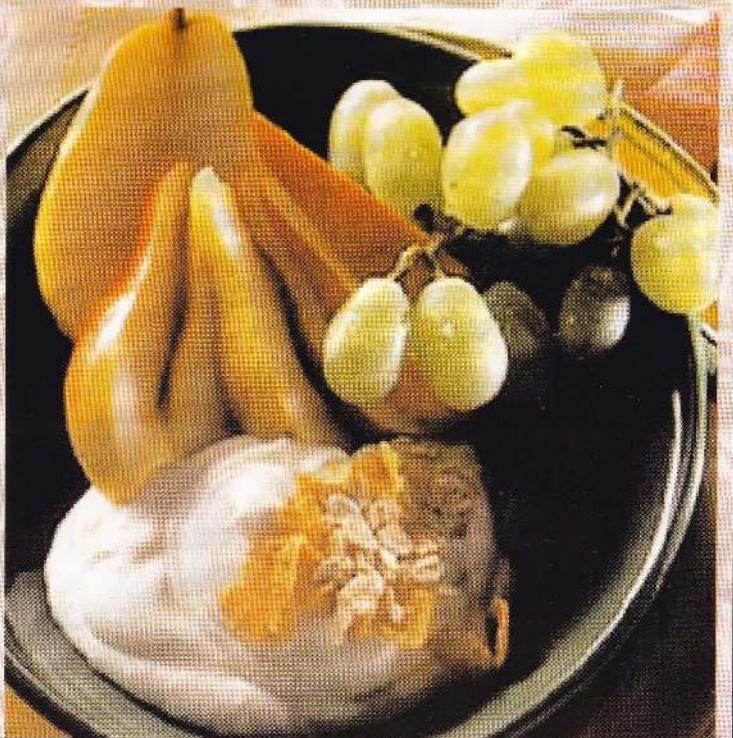
**80, SOUTH ROAD
SOUTH HALL
MIDDX U.K**

0181 - 574 9209

தமிழ்நீ Cash & Carry

என்ன தேவையோ
எப்படி தேவையோ
எவ்வளவு தேவையோ

அத்தனை தூரிவுகளுக்குமான
யாரிய இட வசதியிடன் அமைந்த ஓரிடம்
இலங்கை இந்திய மளிகைப் பொருட்கள்,
உணவு வகைகள், நகைகள், அத்தனைக்கும்

தமிழ்நீ Cash & Carry

195/197, The Broadway
Southall, Middlesex, UB1 1LZ.
Tel : 0181 606 9900

6 Kumar's Silk House

பூபாளம் பொழிந்திடும் பூமேகம்
பூரிப்பில் பொலிந்திடும் பூந்தேகம்

6 குமார்ஸ் சில்க் ஹவைஸ்

வழங்குகிறது பல புதிய ரக ஆடைகள்
ஓவ்வொன்றும் இதய யாழை இதமாய் மீட்டும் வர்ணஸ்வரங்கள்

மங்கள கரமான பண்டிகை திருநாளை
கொண்டாடி மகிழ்ந்திட

A Treasure full
of Beautiful dreams

285, High Street North,
East Ham, London E12 6SL.

Tel: 0181 471 5742

Fax: 0181 471 5742

JRS Mini Super Market

**English Grocery, Fruit & Vegetable
& Indian Sri Lankan Grocery**

**37, Upper Tooting Road, Tooting,
London SW17 7TR**

Tel: 0181 767 6420

* £15 பவுண்களுக்கு மேல் பொருட்களை வாங்கவோருக்கு இலவசமாக டெலிவரி (Free Delivery) செய்து கொடுக்கப்படும்.

2 மைல்களுக்கு மட்டும்.

* உங்கள் தேவைகளுக்கு தொலைபேசி ஒட்டர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

தொலைபேசி எண்: 0181 767 6420

* Fresh (உடன்) கோழி, ஆடு ஓவ்வொரு நாட்களும் இங்கு கிடைக்கும்.

* Fresh மீன்கள் உங்கள் தேவைக்கேற்ப வெட்டி சுத்தம் செய்து தரப்படும்.

தொடர்புக்கு: ராசுக்குட்டி - 01817676420, 0958 736 959

ஆதவா ஆசியா சென்றர்

கொஞ்சம் மொழி அழகு மங்கையளி கூட்டு மாய் இங்கு வர்டோ
தங்க நகை வாங்கிக் கொள்வோமே ஆதவா ஆசியா சென்றர் தனில்

தாலிக்கொடி, பதக்கம், அட்டியல், தோடுகள், சிமிக்கி,
வலையல்கள், கைச்சங்கிலி ஆகிய தங்கநகைகள்
வாங்கிக் கொள்வோமே ஆதவா ஆசியா சென்றர் தனில்

பட்டுப்புடைவைகள், முழுப்பாவாடைகள், சிறுவர், சிறுமியர்
ஆடைகள், ஆடவர் நங்கையருக்கான அழகு புடவைகள்,
கைக்கடிகாரங்கள், இலங்காரப் பொருட்கள், ஓடியோ, சீடி,
வீடியோக்கள், நால்கள், நாவல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள்,
விமானப்பயணச் சீட்டுக்கள், தொலைபேசி அட்டைகள் இன்னும் பல...

**TAUNUS STR - 19
60329, FRANKFURT, GERMANY.
TEL: 00496 99292 9139**

பச்சையர்ய் மாறும் என் தலைமுடியின் நீறும்

எப்போதும் நான்

இந்த இயறக்கூபிலே கலந்திருப்பேன்,
என் தலைமுடியின் நிறம் பச்சையைப் பாறாதா!
தொட்டால் உநிருக்காற வெள்ளரிப் பழம்போல
எனது மனம் இனிமையுடன் கணிந்து.

இந்த இயறக்கூபிலே கலந்திருக்கும் எனக்கு
நெடிய வாலில்லை, எப்போதும் பூஞ்சிறகு
முளைத்து முளைத்து சிறு புறக்களிலும் நான் குந்தும்
பாக்கியம் கிடைக்கிறது பெரும்தான்! அந்த—
கருங்கல் எனது கூட்டாளி! மடையனவை,
அது — ஒரு
நல்ல கவிஞர்!

தனிமையிலே கலைந்து பாடுவது.

அந்தக் கருங்கல் பாடிய ஒரு பாடல்
நானாக மாட்டேனா!
இந்த இயக்கையிலே கலந்து, அழகைப் பிசைந்துணர்
கரிக்கின்ற

நானும் அந்த வண்ணத்துப் பூச்சியும்
ஒன்று!
உங்கள் உலகத்தில் பிறந்து, தாயிப் பாலை அருந்தி
மிருகக் குணத்தோடு மேய்கின்ற,
பின்னால்களால் இந்தப் பூச்சிகள் சில அழியும்.
கையால்
பொத்திப் பிடிக்க.

ஒரு நாள்

நானும் அழிவேனா உங்களது பின்னால்களால்?
அழிந்தாலும்,
வாழந்தவனே நான்தான்!
எனது கருங்கல் கூட்டாளிக் கவிஞர்,
ஒரு குருவிக்குத் தலை கொடுத்தான்,

தன் உள்ளம் என்ற

பள்ளத்துள் முட்டையிட—
பாவம் குருவிக்கு வலிக்கிறது, கன் பிதுங்கி
சொன்னு பின்து நடுவுகுகின்ற
வேதணையால் மாய்கிறது, சேயில்
எங்கும் மூசாபடு!
போக வேண்டும் நான்,

யாரானபோதும் அன்புண்டு எங்களுக்குள்;
கன்னிக் குருவிக்கு அடிவயிற்றைத் தடவ

சோலைக்கீஸ்

நீஞ்சுகள் மன் எதுவென்பீர்?

முழுமதி எம்.முர்தளா

நிலத்துக்கடியில் எங்கள் உலகு
செக்கபொய்ன்டகளும்' சிறைக் கூடங்களும்
அங்கில்லை
நீள் பணையும், தென்னையும்
அங்கில்லை.
எங்கள் குழந்தைகளுக்கு சோறுாட்ட—
நிலவும், நடசத்திரமும்
அங்கில்லை.
ஒடுக்கப்பட்ட ஆஸை வாழ்வை எண்ணி
சுதந்திர தாகத்தோடு
பறவைகள் வளர்க்கிறோம்.

புகையிலை பயிரிட நீங்கள் எங்களை
விடவில்லை.

வளம் மிக்க எங்கள் மண்ணில்
நாங்கள் ஆயுதங்கள் பயிரிடுகிறோம்.
நண்குகளைப் போல் பொந்துகளில்
பதுங்கி வாழும் பழகிக் கொண்டோம்.
நிலத்தைக் கீறி உள்ளிருந்து ஒரு முளை
எழும்;
எங்கள் பறவைகள் அமர்.

இனி நீங்கள் உங்கள் மன் எதுவென்பீர்?

24/06/98

மழிப்பிச்சை மன்றாட்டு

எம் தமிழ் உறவுகளே!

இருநாறு முன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய காலத்தில்—

எங்கள் மன்னிலே இடம் பெற்று, எங்கள் பெற்றோர் காலம் வரை நீண்டு வந்த ஒரு சம்பவக் கோர்வை பற்றி, ஒரு சடங்கு கோர்வை பற்றி, இங்கே கூறுவோம்!

எங்கள் முன்னோர் அந்த நாட்களில் கதிர்காம யாத்திரை புறப்படுவார்கள். வற்றாப்பளை யாத்திரை புறப்படுவார்கள். மறுபுறம் திருக்கேதிஸ்வரம் யாத்திரை புறப்படுவார்கள். அவ்வாறே முன்னீல்ஸ்வரம் யாத்திரையும் புறப்படுவார்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மடுவுக்கு யாத்திரை செல்வார்கள். புறப்படு முன் தங்கள் கிராமத்தில் ஏழ வீடுகளுக்குச் செல்வார்கள்.

வீட்டு முற்றத்தில் மன்றியிட்டமர் வார்கள். எந்தத் தெய்வத்திடம் யாத்திரை புறப்படுவார்களோ, அந்தத் தெய்வத்தின் பெயரால்—வீட்டுக்காரரை விளித்து மடிப்பிச்சை கேட்பார்கள். ஆண்களாயின் துவாய்த் துண்டை ஏந்திப் பிடிப் பார்கள். பெண்களாயின் சேலைத் தலைப்பை விரித்துப் பிடிப்பார்கள். கிடைக்கும் மடிப்பிச்சையை தாங்கள் செல்லும் பதியில் யாசகர் களுக்குப் பசிர்ந்து கொடுப்பார்கள். எந்தப் பணக்காரரும், தனது கர்வத் தை அடக்கி— மனத்தாழ்ச்சியோடு ஏழ வீட்டுப் பட்டை திறந்து இருந்து மடிப்பிச்சை பெறுவார். இன்று— அப்படி ஒரு நிலையில் நின்றே ஜரோபபிய நாடுகளின் அத்தனை தமிழ் வீடுகளிலும் மானசிகமாக மன்றியிட்டு TRO தொண்டர்கள் கெஞ்சகிறார்கள்.

வன்னியில் வாழும் எம் தமிழ் உறவுகளின் பெயரால் மடிப்பிச்சை தாருங்கள்—

வன்னியில் இப்பொழுது கடும் மழை, நிலம் சிதம்பிக் கிடக்கிறது. மழை விட்டாலும் தரை சேறு, சரம். அது காய— எத்தனை நாளோ! அதற்குள் மழை நீண்டால், மீண்டும், தொடரும் அவலம்!

உலந்த தரை வேண்டும் எம்மக்கள்

படுத்துறங்க! ஸீலங்கா வான் படையின் கணமுடித்தனமான விமானக் குண்டு வீச்சால்

வீடுகளின் கூரைகள் சிதறிவிட்டன. வானமே கூரையாக மரக் கிளையே கூரையாக— எம்வள்ளி உறவுகள் மழையில் நனைந்தபடி நிற்கிறார்களாம்? மழையில் நனைந்து— மாற்றுத் துணியின்றி மழைவிட்ட நேரத்தில் தேகச் சூடுபட்டு உடுத்த சரம் காயும் வரை நடுங்கியபடி நிற்கிறார்களாம்!

உண்மையில்—
மழைக்குளிர் குளிரவல்!
வன்னிக் காட்டில் இனி வரப் போகும் பனிக்குளிரே கடும் குளிர்!
அதாவது தை, மாசி, பங்குனியில் வரப்போகும் பனிக்குளிர்!

அதிலும்

இந்த ஆண்டு — மழைக்குளிரே கடும் குளிராம். அப்படியென்றால் அதைவிடக் கடுமையாக வரப் போகும் பனிக்குளிரை எப்படித் தாங்கப் போகிறார்களோ— என்பதை நினைக்க நெஞ்சம் நடுக்கமாக இருக்கிறது. இங்குள்ள குளிரோடு ஒப்பிடும்போது, அங்கென்ன குளிர் என்போம்! இங்கு — குளிருக்கென்று எமக்கு எத்தனை ஆடை! அதைவிட வீட்டுக்குள் எத்தனை குடேற்றிகள்? இனி குளிரைத் தாக்குப் பிடிக்க அதற்கென்ற போசனம்?

ஆணால் அங்கு—

இடையா மழையில் ஒருடையே உள்ளவர்கள் நனைந்து காயும் கந்தலோடு குளிரில் நடுங்கிறாராம்!

இனிவரப்போகும் பனிக்குளிரும், மழைமையை விடக் கடுமையாக இருக்கப் போகிறதாம். கணிப்பிட்டி ருக்கிறார்கள். பகல்லே கடும் வெய்யில் — இரவிலே கடுமபனி! உணவற்ற கொடுமையால் தாக்குப் பிடிக்க வலுவற்ற தேகம்!

எப்படித் தாக்குப் பிடிக்கப் போகிறார்களோ!

பனிக்கு முன் அவருக்கு மாற்றுள்ள வேண்டும்!

குளிருக்குழன் அவருக்குப் போர்வைகள் வேண்டும்!

தலைக்கு மேல் அவருக்குக் கூரை கள் வேண்டும்!

மடிப்பிச்சை — மன்றாட்டுத் தெஞ்சல்தான்!

புலம் பெயர் உறவுகளே! வன்னியில் வாடும் எம் தமிழ் உறவுகளின் பெயரால் மடிப்பிச்சை தாரும் — என்று மன்றியிட்டுக் கெஞ்சத்தான் எக்கள் TRO தொண்டர்களால் இத்தரைத்திலே முடிகிறது.

ஸீலங்கா அரசுத் தலைவர் உலர் உணவு நிவாரணம் மழைக் குழுங்கி கொடுத்து விட்டார் என்று கூறுவீர்களா? உலக நாடுகளின் காலில் விழுந்த சொல்— அவர்களுக்குத் திருப்புத் தரலாம். உணமை அறிந்த எமக்கு நிலைமை புரியவில்லையா. உத்தரவைப் பிறப்பித்து விட்டதால்—

அரசுத் தலைவருக்கு உலகத்தில் நல்ல பெயர்!

ஆணால்— அது எப்போது நிறை வேறும்?

இனி— யாழ்ப்பாணத்துக்கு உணவு அனுப்புவதாகக் கறிவிட்டு— மசல் தோய்ந்த அரிசியும், கடல் நீரில் தேங்கிய அரிசியும், செல்லவிருத்த அரிசியும் அடுத்தடுத்துக் கொண்டு சென்றவர்கள்— எத்த கைய உலர் உணவை வன்னிக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள் என்று அச்சுத் தயக்கத்தோடு கேட்பது— தவறோ தெரியவில்லை.

உலர் உணவுக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திக் கூடுதலாக உணவு அனுப்புகிறேன் என்று — கூறிய அரசுத் தலைவர் அத்தனை லட்சம் மக்களுக்கும் செல்லவேண்டிய குறைந்த பட்ச நூற்றெறி உணவைத்தானும் மார்க்கியில் அனுப்பவில்லை. தையிலே 14 லெலாறிகள் சென்றன— கோதுமை மாவோடு! கடுமைம் ஊடறுத்த பயணம்— பாதியிலே படைகள் இடை மறித்தன. ஓவ்வொரு மூடையாகக் கீழே விழுந்தன. குண்டு இருக்குமோ என்று புரட்டிப் புரட்டிக் குத்தி துளைத்தன. மாக்கரைந்தது. சரமபாய்ந்தது. மூடைகளை அப்படி யே விட்டுவிட்டு வொறிகள் வங்கியா திரும்பின். அரசு விசுவாசிகள் கோபிக்காதீர்கள்! எம் உறவுகளின் உயிர் காப்பாற்றப் படவேண்டும். துயர் தீர்க

கப்பட வேண்டும் என்ற தவிப்பு ஒன்றே எம்மை இங்கு பேச வைக்கிறது.

ஜூரோப்பாவில் பாதுகாப்பாக வாழும் எம் தமிழ் உறவுகளே! வன்னியில் எமக்காக எம் மன்காக்கும் எம் தமிழ் உறவுகள், புதுதில் வாழும் தம் தமிழ் உறவுகளின் உதவிக் கரங்களின் பலத்தை மலையென நம்பியிருக்கிறார்கள். கைகொடுப்போமா—கைவிடுவோமா—என்பதைத் தனித்தனியே— முதலில் முடிவு செய்வோம்! அதன் பின், வேண்டுமென்றால், நன்பர்களிடையே கூடிக் கதைத்து முடிவு செய்வோம்!

எங்கள் வன்னியறவுகளின் நலன் களைப் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பைப் புத்தில் வாழும் தமிழர் நாம் இந்த தருணத்தை விட்டால் எப்போதுதான் பொறுப்பேற்கப் போகிறோம்?

வன்னி மன்னின் கஞ்சிக் கலயக் கருணைக் காவலர்களான TRO புனர்வாழ்வுக் கழகத்தினர் படியேறி வீடு வந்து மடிப்பிச்சை மன்றாட்டுக் கெஞ்சும் வரை காத்திருக்கப் போகிறோமா—

இல்லை—நாமே முந்திக் கொண்டு அவரிடம் எம்மாலானதைக் கொடுக்கப் போகிறோமா? கடந்த சில வாரங்களாக ஜேர்மனியிலும் டென்மார்க்கிலும் TRO தொண்டர்கள்— தமிழ் வீடுகளுக்குச் சென்று கையேந்தி நிற்கிறார்கள். வன்னியில் உள்ள எங்கள் தமிழ் உறவுகளுக்காக — மன்றியிட்டு நிற்கிறார்கள். மடிப்பிச்சை மன்றாட்டைத் தம் நாவில் ஏந்துகிறார்கள்.

அன்பு உறவுகளே—

பெரிய யாத்திரையின் முன் மடிப்பிச்சை மன்றாட்டு நடத்துவது மிகப் பழைய கதையாகப் பலருக்குப் படலாம்.

ஆனால்—

வயதான எங்கள் தாயார், அல்லது எங்கள் பாட்டிமார், மேலும் ஒரு காரியத்துக்காக மடிப்பிச்சையாசகம் வேண்டியிருக்கிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகள் கடும் நோயால் பீடிக்கப்பட்ட நிலை ஏற்படும் போது மருத்துவர் “முடியாது” என்று கைவிரிக்கும் போது கோவிலுக்கு ஓடிச் சென்று—

“அம்மாளாச்சி— என்றை பிள்ளையைக் காப்பாற்று!”

ஏழ படியேறி— மடிப்பிச்சை ஏந்தி வந்து கோவில் முகப்பிலே பொங்குகிறேன் தாயே” என்று அம்மனிடம் ஒலமிடுவார்கள்.

அன்பர்களே—

அது— மடிப்பிச்சை மன்றாட்டு! உயிர்ப்பிச்சை மன்றாட்டு!

வன்னியில் துடிக்கும் பாலருக்காக— TRO தொண்டர்கள்— உங்களிடம்— எம் தமிழ் உறவுகளிடம் விடுக்கும்— உயிர்பிச்சை மன்றாட்டாக— மடிப்பிச்சை மன்றாட்டாக இதைக்கருதி— அவர்கள் நிற்கும் இடத்துக்குச் செல்லுங்கள்! கொடை புரியுங்கள். ஏற்கெனவே கொடுத்தவர்கள்— மீண்டும் கருணை புரியுங்கள்! நீங்கள் சிந்துவது Cheque காட்கொடையோ, காசோலைக்கொடையோ தாள்க் காசக்கொடையோ சில்லறைக் காசக்கொடையோ, அந்த ஒவ்வொரு— கொடையும் எங்கள் வண்ணிப்பாலரின் உயிரைக் காப்பாற்றும். TRO தொண்டர்களின் உயிர்ப்பிச்சை மன்றாட்டே இந்த மடிப்பிச்சை மன்றாட்டு!

samling til flyktninger

uks familie i Eids
den store euro-
samlingen av
400 000 tamilene
fukt i Sri Lanka.

ettersom han fra Eide
og et ranskjellige
stue på Sri Lanka

Et hukommelse av sing-
leresitter med
grungen. Det er sen-
sels hukommelse. Vi fa-
rer over en radio fra

அகதிகளுக்கான நிதி சேகரிப்பு

ஐடே: இவங்கையில் இடம் பெயர்ந்த 400,000 தமிழர்களுக்கு ஜூரோப்பாவில் ஒன்றிணைந்து தமிழர்களால் நடாத்தப்படும் ஒரு நிதி சேகரிப்பு நிகழ்வில் ஐடே எனும் ஊரை சொந்த தமிழக குடும்பம் ஒன்றும் சடிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது.

ஐடேயில் வசிகும் சிவகெளரி சாந்தமோகள் அவர்கள் இவங்கையின் நிலைமையை விபரிக்கும்போது தற்பொழுது பல வருடங்களுக்கு முன்பிருந்ததைவிட நிலைமைகள் மோசமாயிருப்பதாக விபரித்தார்.

தமிழர்களை இத்துநேப நிலைமைக்கு ஆளாக்கியவர்கள் சிங்களவர்களே. சிங்களவர்களின் கையிலேயே ஆடியும் அதிகாரமும் இருக்கிறது. எமது தாய்நாட்டில் செய்தித் தனிக்கையும் பயங்கரவாதமும் நிலவுகிறது. ஆனால் நாம் எமது செய்திகளை

லண்டனிலிருந்து ஒவ்வரப்பாகும் தமிழ் வாணை ஒன்றின் மூலம் அறிகளேராம் மக்கள் தமது வீடுகளை விட்டு புலம் பெயர்ந்து காடுகளுக்குள் வாழ்கின்றனர். அங்கும் விமானங்கள் மூலம் குண்டுகள் போடப்படுகின்றன இதை அரசாங்கப் படைகள் தொடாச்சியாக நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக மேலும் சிவகெளரி குறிக்கார.

அங்குள்ளவர்களின் நிலைமை கருதி அவசர நிதி சேகரிப்பொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதாக அவர்களினார். இவங்கையில் பருவமழும் தொடர்ச்சியாகப் பெய்ததால் நிலைமைகள் மிகவும் மோசமடைந்துள்ளன. மக்கள் உணவின்றி மருந்தின்றி, இருப்பிடவசதியினர் கழுப்படுகின்றார்கள்.

இந்த நிதிசேகரிப்பு தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தைவுடன்தாதப்படுகின்றது. இந்திசேகரிப்பிற்கு இம்மாட்டு பொலீஸ் அதிபரின் அங்கோரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவங்கை அகதிகளின் வாழ்வில் விளக்கேற்ற ஒரு மேழுகுதிரி வரங்கி உதவுமாறு அழைப்பு விடப்பட்டிருக்கிறது. சிவகெளரி சாந்தமோகள், சுகோதரி சாந்தகெளரி சாந்தபோகள் ஆடேயின் நகரமத்திலில் நின்று சனிக்கியுமை நிதி சேகரிப்பின் நடவடிக்கைாரர்.

பட:

படத்திலிருப்பது சுகோதரிகள் சிவகெளரி சாந்தமோகள், சாந்தகெளரி சாந்தபோகள், இவர்கள் இவங்கையிலுள்ள தமிழ் அகதிகளின் நிலைமை சிரங்கை வேண்டும் என்ற தமிழ்க்கையில் நிதி சேகரிப்பில் ஆடேயில் சடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காத்திருக்கலாமா

கதவு திறக்கும் வரை

ஆதங்கன்

இனப்பிரச்னை பல காலமாக இலங்கை அரசியலை ஆட்டிப்படைத்து வருகின்றது. இலங்கை அரசியல் வாதிகளின் அரசியல் வியாபார களத்தின் மூலதனமாக திகழ்ந்து வருகின்றது. அவ்வப்போது அந்த வியாபாரத் தில் இலாப நட்டங்களை அரசியல் வாதிகளுக்கு காட்டி வருகின்றது.

சமாதானம் என்ற கொள்கையை கொண்டதாக பறை சாற்றி வெண்புறாவை ஏந்தி வருவதாகவும் கூறிவந்த இன்றைய அரசும் இன அழிப்பில் ஆர்வங் கொண் டிருப்பதை ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பின்னராக நிகழ்ந்த வைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

இதுவரை காலமும் தேர்தல் காலங்களில் சமாதானம் பேசுவதும் அதன் பின்னர் இனவாதம் பேசுவதுமே அரசியல் கள நிலைமையாக இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போதைய நிலையை பார்த்தால் எல்லாம் தலை கீழாக மாறிவிடும் போலுள்ளது. இனவாதம் ஒரு முக்கிய விடயமாக எந்த நேரத்திலும் பேசப்பட வேண்டும் என்ற நிலை தோன்றிவிட்டது.

நிலைமையில் நீண்ட நிலைமையாக விடும் நிலைமையில் 'நீண்ட' கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் உண்டா? நீண்ட நிலைமையில் வந்த சமாதானம் விடும்?

இனப்பிரச்னைகள் மிகவும் மோசமடைந்து யுத்தம் உச்சமடைந்திருக்கும் இந்திலையில் நாட்டின் பாதுகாப்புப் பணிகள் நாட்டு மக்களை முச்சவிட முடியாத நிலைமைக்குத் தள்ளியுள்ளது.

சமாதானத்துக்கான யுத்தம் அழிவுக்கான யுத்தமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அரசியல் நிர்ணய உரிமைகளை மறுப்பதை யுத்தத்தின் மூலம் நிலைநிறுத்திவிட மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி கள் தோல்வி கண்டன. ஆனால் வறட்டுக் கொரவத் தை நிலைநாட்ட இன்னும் யுத்த முழுக்கம் தொடர்கின்றது. இவை பயன்தரப் போவதில்லை என்பது உலக வரலாறு எமக்கு உணர்த்தியிருக்கின்றது.

தமிழ் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறை கள், தற்போது முஸ்லீம்கள் மீதும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கின்றன. அது மாத்திரமல்ல சிங்கள மக்கள் மீதும் இந்த வன்முறைகள் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழருக்கும் சிங்களவருக்கும் இடையில் தான் சமாதானத்தைக் கொண்டு வருகின்றேன் என்று ஆட்சிக்கு வந்த இன்றைய அரசு இப்போது எல்லா

மட்டத்திலும் பிரச்னைகளை தோற்றுவித்திருக்கின்றது. உண்மையில் தமிழர்களுக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் இடையில் தான் பிரச்சனைகள் உருவாகின. அந்தப் பிரச்சனைகளை ஆட்சியாளர்களும் இனவாதிகளும் மக்கள் மயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது வரை ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள் யுத்தத்துக்கு முடிவு காண்போம் சமாதானம் காண்போம் என்றே ஆசை வார்த்தை கூறி ஆட்சிக்கு வந்தன. அதற்கான அங்கீகாரம் மக்களிடம் இருந்து அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. யாரும் யுத்தம் செய்யப் போகின்றோம் ஆணையிடுங்கள் என்று தேர்தலில் நிற்கவும் இல்லை. ஆட்சிக்கு வரவும் இல்லை. அப்படி நின்றிருந்தால் அவர்கள் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். அப்படியே சமாதான ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள் தங்கள் ஆட்சிக்காலத்தின் போது யுத்தம் நடத்துகின்றன. மீண்டும் ஒரு தேர்தல் நெருங்கும்போது தீர்வை பற்றிப் பேசிக்கொள்கின்றன. மீண்டும் ஆட்சியை தக்கவைப்பதற்காக இந்தப் பேசுவார்த்தை சமாதானம் என்ற சொற்களை உச்சரிக்கின்றன.

ஆனால் பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணி அரசுக்கு பாதுகாப்பு துறை பிரதி அமைச்சராக நியமனம் பெற்ற ஜெனரல் எப்படியும் தான் திறமைசாலி என்பதை மக்களுக்கு நிருபிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு யுத்தத்தைப் பல கோணங்களில் முன்னெடுத்தார். அதன் பெரும் தொடராக பேரிழப்பு, தொடராக படுதோல்வி, தொடராக ஜெயசிக்குறுய் அமைந்தது. ஜெயசிக்குறுய் வெற்றியோடு வடக்கிற்கான தரைவழிப்பாதை திறந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டி தேர்தலை நடத்தி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வருவதே அங்கு நோக்கமாக இருந்தது.

ஆனாலும் அவர்கள் நாடகம் வெற்றிகரமாக அரங்கேற முடியாமல் போனது. இதனால் பதம் பார்ப்பதற் காக வடமேல் மாகாண சபைத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. இந்தத் தேர்தலில் தங்கள் அவல நிலை வெளிப்படுத் தப்பட்டு விடும் என்று அஞ்சிய ஆளும் கட்சி தேர்தல் களத்தில் அவசியமான அளவுக்கு வன மு ரை களை கட்டவிழ்த்து விட்டது. காக்கி உடைகளின் காவலேராடு காட்டுமிராண்டித் தனம் களமாடியது. இதனால்

பலத்த கண்டனங்கள் எழுந்தன. ஆனால் அவை அடக்கி வாசிக்கப்பட்டு சிங்கள மக்கள் வன்முறை, பலாத்காரம், அச்சுறுத்தல் என்பவற்றோடு கூடிய தேர்தலை சந்தித்தார்கள். கள்ளவாக்குகள் இடப்

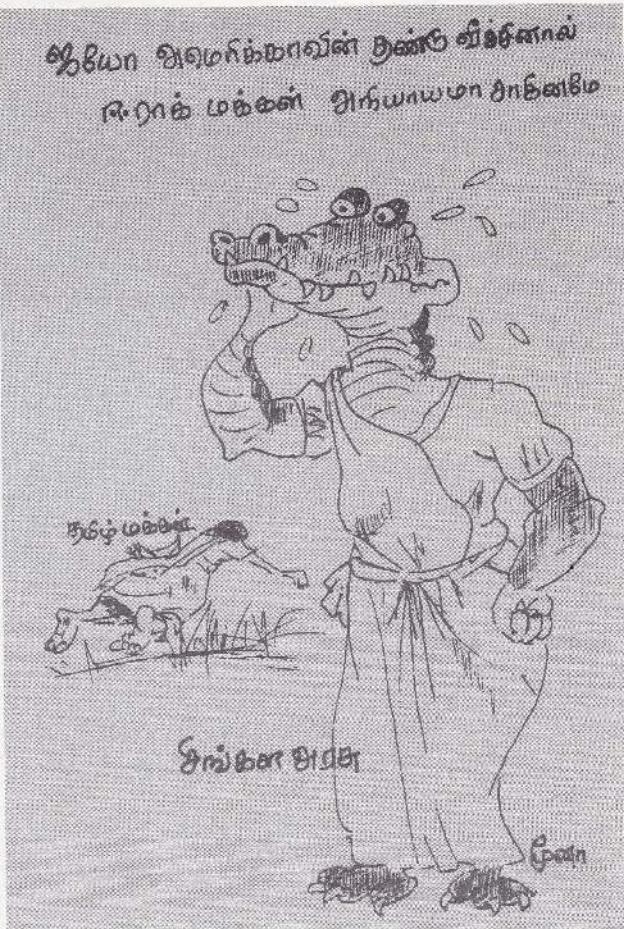
கண்கள் தெரியாது. காதுகள் கேட்காது. உணர்வுகள் இருக்காது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளை தீர்க்க ஆணை கேட்டு புறப்பட்ட அரசு, ஆணையிடும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை பறிக்கின்றது. ஆட்சித் தெரிவுத் தேர்தல்களில் இத்தனை அக்கறை யோடு செயற்படும் ஆட்சியாளர்கள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு ஏன் அஞ்சிகின்றது?

ஆட்சி தான் முக்கியமே தவிர மக்களின் மீட்சி முக்கிய மல்ல என்பதனால் தான் இத்தகைப் பந்தவடிக்கைகளை அவர்கள் தெளிந்து தேர்ந்து செய்கின்றார்கள்.

ஆட்சிபில் இருந்து செய்யும் போது அகம் மகிழும். ஆட்சி பறிபோகும் போது ஆத்திரம் வரும். அடக்கி ஆண்டவர்களுக்கு அடங்கிப்போக கடினமாக இருக்கும். ஆட்சிக் காலத்தில் சேர்த்ததை கொண்டு ஒதுங்கி வாழும் ஆசை விடாது. ஆளும் போது அனுபவித்ததை இழந்துவிட மனமும் இடம் கொடாது. அவர்கள் மனம் எப்போது மாறும். அதற்கென்ன வழி. அதுவரை காத்திருக்கலாமா?

பட்டன என்ற குற்றச் சாட்டுக்களோடு தேர்தல் முடிவுகள் வெளியிடப்பட்டன. ஆளும் கட்சியே வென்றது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் எதிர்க் கட்சிகள் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் என்பன ஊழல், மோசடி வன்முறை நிறைந்த தேர்தல் ரத்துச் செய்யப் பட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அது ஆட்சியாளர்களின் காதுகளில் விழவில்லை. இதுதான் அன்று தமிழ் மக்களுக்கு நடந்தது. அன்று இதை தமிழ் மக்களும், தமிழ் அரசியல் கட்சிகளும் எடுத்துக் கூறியபோது சிங்கள ஆட்சியின் காதில் விழவில்லை. இன்று அதே இனத்தின் குரல் கூட ஆட்சியாளர்களில் காதில் விழவில்லை. ஒரு மாகாணத்தில் வெற்றி முரசு கொட்டிய அரசு மற்ற மாகாணங்களிலும் தேர்தல் நடத்த உள்ளது. அங்கும் வெற்றிக்கான வன்முறை பயன்படுத்தப்படும் போதும் ஆட்சியாளர்களின்

கட்டுரை: ஆதங்கள்

கந்துமும் யடங்கள்: முனா

முகத்தில் அறைவது சூளிர் மட்டும் தானா?

அது ஒரு கோடை மாலை வேளை. மார்க் மிகுந்த முகவாட்டத்துடன் எங்கோ வெறித்தபடி அவர்கள் வீட்டுத் தோட்டது நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தார். பல மணி நேரங்களாக அவர் அப்படியேதான் இருந்தார்.

அவர் வேலை செய்த தொழிற்சாலையில் ஆடு குறைப்புச் செய்த பின்பு வேலை இழந்தோருக்கான உதவிப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு புதிய வேலைக்கு மார்க் முயற்சிப்பதை நாமறிவோம். எப்போதுமே அவர் முகத்தில் குறும்பும் புஞ்சிரிப்பும் கொப்பளிக்கும். அவரின் மனைவி ரெபேக்காவும் ஓர் இனிய பெண்தான். அவு வேலைக்குப் போன பின்பு மார்க் தனது தோட்டத்தில் மிகவும் உற்சாகமாக வேலை செய்தபடி காணப்படுவார். அப்படி இல்லா விடின் வீட்டுத்திருத்த வேலை, குளிர் காலத்தேவைக் காக மரக்குத்திகளை வெட்டுவது என ஏதாவது செய்தபடி இருப்பவர். இப்படி அவர் இருப்பதைப் பார்க்க எமக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

இங்கு வந்த புதிதில் ஜேர்மன் மொழியும் பேசத் தெரியாத நேரம் ஆங்கிலமும் ஜேர்மனும் கலந்தபடி பேசிக் கொண்டு வந்து தமிழை அறிமுகப்படுத்திய நாளிலிருந்தே அத்தமிப்பதிகளின்

நட்பு எமக்கு மிக மனமகிழ்வைத் தந்தது. சிறு வயதுக் குறும்புகள் இளமைக்காலம், கலாசாரம் அரசியல் என எத்தனையோ விடயங்கள் பற்றி ஓய்வு நேரத்தில் பேசத் தொடங்கினால் சில மணி நேரங்கள் ஓடிவிடும். என்னதான் மொழி, கலாசாரம் வேறுபட்டாலும் பல மனித உணர்வுகள் ஒன்றுதானே!

எனது கணவர் பொறுக்கமுடியாமல் மார்க்கைக் கூப்பிட்டார். “என்ன மார்க் ஏனிப்படி இருக்கிறீர்கள். சுகமில்லையா?” ஒரு அசட்டுச்சிரிப்புத்தான் அவரிட மிருந்து பதிலாக வந்தது. “வேலை கிடைக்கவில்லை என்று கவலையா?”

என்று மீண்டும் கேட்க எதுவுமே பேசாமல் மார்க் எழும்பி எமது வீட்டிற்கு வந்தார். மெதுவாகத் தனக்குத்தானே பேசவது போல “எனது மனவாழ்வின் ஆயின் 10 வருடங்கள்தான்” என முனுமுனுத்தார்.

“என்னை விட்டுவிட்டு ரெபேக்கா போகப் போகிறா...” சில நொடிகள் தலையைக் குனிந்தபடி இருந்தார். பின்பு தொடர்ந்து, “அவு தன்னுடன் வேலை செய்யும் ஸ்டெபான் என்பவரைக் காதலிக்கிறா. அவருடன் சென்று வாழிவிரும்புகிறா” என்றவர் பொங்கிவரும் கண்ணீரை அடக்க மிகவும் முயற்சி செய்தார்.

நாங்கள் ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்துவிட்டோம். பின்பு என் கணவர் மெதுவாகக் கேட்டார். “அப்படி முடிவே

எடுத்து விட்டாவா ரெபேக்கா. நம்பவே முடியவில்லை யே!”

“ஆமாம் கடந்த சில தினங்களாக இதுபற்றி நானும் ரெபேக்காவும் நிறையப் பேசிவிட்டோம். அவு தனது முடிவில் உறுதியாக இருக்கின்றா!”

“எப்படி இந்த அதிர்ச்சியைத் தாங்கினீர்கள் மார்க்?”

“என்ன செய்வது எமக்கு விரும்பிய எத்தனையோ விடயங்கள் வாழ்வில் நடப்பதுபோல் விரும்பாதவை யும் நடக்கின்றனவே. கசப்பானவையானாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்”

மார்க் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்பும் எம்மைக் கவ்விய சோகத்தில் இருந்து அவ்வளவு சிக்கிரம் வெளிவர முடியவில்லை. மறுநாட்காலை கடையில் வைத்து ரெபேக்காவைச் சந்திக்க வேண்டி வந்தது. சாதாரண சுகநலன்கள் விசாரித்த பின்னர் “இவ்வுரைவிட்டு நான் விரைவில் சென்றுவிடுவேன். மார்க் சொல்லியிருப்பாரே” என ரெபேக்காவே விடயத்தை ஆரம்பித்தா “...” என்று சொல்வதைத் தவிர வேறொதும் பேச எனக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை. ஏனோ ரெபேக்கா வின் முகத்திலும் சிறுவாட்டம் இருப்பதுபோலத்தான் எனக்குத் தோன்றியது.

பின்பு காரியங்கள் மளமளவென நடந்தன. அவர்கள் இருவருமே வழக்கறிஞரிடம், மற்றும் பல அலுவலகங் களிற்குத் தமது விவாகரத்துத் தொடர்பாகவும் சொத்துக்களைப் பிரிப்பது எனப் பல விடயங்களாகப் போய் வந்து கொண்டிருந்தனர். சண்டை கூச்சல் எதுவுமில்லாதது மட்டுமில்லாமல் இருவரும் காரில் ஒன்றாகப் போய் வருவதே எமக்கு வியப்பான விடயம் தானே. ரெபேக்கா தான் வேலை செய்யும் இடத்துக் குக்கிட்ட ஒரு அப்பாற்மன்ட் எடுத்திருப்பதாகவும் விரைவில் செல்லவிருப்பதாகவும் கூறினா. ஒருநாள் தனது சில பொருட்களுடன் அங்கு சென்றுவிட்டா.

மார்க்கின் முகம் சோபையிழந்து காணப்பட்டாலும் மீண்டும் அவர் ஒருவாறு தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டு தோட்ட வேலைகளை ஆரம்பித்தார். பின்பு வந்த வாரங்களில் காலையில் மார்க் வீட்டில் நிற்காததையும் நாம் அவதானித்தோம். தோட்டத்திலும் அவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. எனது கணவர் என்னிடம் கூறினார் “மார்க்கிறு வேலை கிடைத்துவிட்டது போலிருக்கப்பா. ஏதோ கடவுள் அந்தாளை ஆகலும் சோதிக்காமல் இந்தாளிலாவது ஒரு ஆறுதலைக் கொடுத்தாரே”.

வார இறுதியில் மார்க் எம்மிடம் வந்தார்.

“புது வேலை எப்படிப் போகுது மார்க்?”

“இதெங்கை அவ்வளவு சுலபமாகக் கிடைக்கிறது... ஆ.. நான் வீட்டிலை நிற்காததாலை புதிய வேலைக்கென நினைத்து விட்டார்களா?”

“ஆம்”

“இல்லை நான் தினமும் றபேக்கா வீட்டிற்குப் போகிறேன்”.

“என்ன மார்க் சொல்லுகிறீர்கள்?” என ஆச்சரியத் துடன் கேட்டோம்.

“ஆமாம் அவர்கள் எடுத்த அப்பார்ட்மன்றில் பல வேலைகள் செய்ய வேண்டியுள்ளன. அவர்கள் இருவராலும் இப்போது லீவு எடுக்க முடியாததால் நான்போய் அவற்றைச் செய்கிறேன். நானும் இந்த வேலைகள் ஒரளவு நன்றாகச் செய்வன்தானே. இங்கு நான் சம்மாதானே இருக்கிறேன். இப்போ நன்றாகப் பொழுது போகிறது”. எனச் சிரித்தபடி கூறினார்.

இப்படியும் ஒரு மனிதன் இருப்பானோ என்று நாங்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துவிட்டு மெதுவாக நான் கேட்டேன்.

“எப்படி மார்க் உங்களால் இப்படிச் செய்ய முடிகிறது. உங்களை விட்டுவிட்டு இன்னொருவனுடன் சென்ற உங்கள் மனைவிமேல் ஆத்திரமும் வெறுப்பும் கொப்பளிக்கவில்லையா?

“ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டதுதான். ஆனால் பின்பு றபேக்காவின் மேலுள்ள வெறுப்புக்குறைந்து விட்டது. அடிப்படையில் அவ ஒரு மிகநல்ல பெண். உயர்ந்த ரசனைகளும் நகைச்சுவை உணர்வும் கொண்டவர். என்னிலும் சில பிழைகள் இருக்கின்றன. நடந்தது நடந்துவிட்டது. இனி நடக்கக்கூடியவற்றை நல்லதாக அமைப்போம்...”

“இந்த மனுசனுக்கு மன்னை பழுதாகிவிட்டது போல இருக்கு. எந்தவிசரனாவது இப்படிப் போய்ச் செய்வானா?”

“இல்லை இந்தாள் ஒரு இளிச்சவாயனென்று றபேக்காவிற்கு நல்லா விளங்கியிட்டுது. ஒசியில இவரைச் சொல்லியே நல்லா வேலை வாங்கிறாள்”.

இது நாங்கள் எங்களுக்குள் தமிழில் கதைத்துக்

கொண்டது.

மனதிலுள்ளதைத்தான் முகம் பலநேரங்களில் காட்டி விடுகிறதே! எங்களைப் பார்த்தவாறு மார்க் கூறினார். “உங்களால் இதை ஜீரணிக்க முடியவில்லையா? யாரோ முகம் தெரியாதவர்களுக்கே நாம் எவ்வளவு உதவிகள் செய்கிறோம். நாமும் பெறுகிறோம். என்னுடன் 10 வருடத்துக்கு மேலாக சுகதுக்கங்களில் ஒன்றாக இணைந்திருந்த ஓர் பெண்ணிற்கு ஒரு சிநேகிது என்ற வகையிலாவது இதைச் செய்யறதுதானே மனிதாபி மானம்”. என்றபடி அவர் தன்னிலுள்ள சில தவறுகளையும் மனம் திறந்து கூறினார்.

பின்பு ஆறுதலாக யோசித்தபோதுதான் எனக்கு ஒன்று புரிந்தது. கணவன் மனைவி உறவையும் தனிப்பட்ட நட்பையும் இவர்கள் ஒன்றாகக் கலப்பதில்லை. மனைவியாக இருந்து பிரிந்தவள் என்றாலும் அவள் எதிரியல்ல. இப்போதும் ஒரு சிநேகிதிதான். எவ்வளவு உயர்ந்த மனப்பக்குவமிது. தம்மிலுள்ள பலவீணங்களை வெளிப்படையாக ஒத்துக் கொள்வதே ஒரு உயர்ந்த பண்புதானே.

இங்கு கணவன் மனைவி பிரிவது மிக அதிகமாக நிகழ்வது. அதனால் முக்கியமாகப் பாதிக்கப்படுவது குழந்தைகள் மனநிலை பிற்காலத்தில் அவர்களைச் சமூகவிரோதத் செயல்களைச் செய்யத் தூண்டி பாரதாரமான விளைவுகள் இதனால் ஏற்படுவதை ஆராய்ச்சிகள் விளக்குகின்றன.

நானிங்கு றபேக்கா செய்தது சரியென்றோ மற்றும் கணவன் மனைவியின் புரிந்துகொள்ளாமை பற்றியோ பேசவரவில்லை.

மார்க் தனது மனைவிமேல் அடுக்கடுக்காய் குற்றச் சாட்டுக்களை அடுக்குவார் என எதிர் பார்த்தமைக்கு அவரின் அந்த உயரிய செயல்லுள்ள மனிதனேயமும், தான் நேசித்த பெண்ணிற்கு இன்றும் தனது உதவி தேவை என நினைத்து அதை முழுமனதுடன் செய்யும் அந்த விசாலமான மனப்பக்குவம்தான் என்னை இவ்விடயத்தை உங்களுடன் பகிரந்து கொள்ளத் தூண்டியது.

முகத்தில் அறைவது குளிர் மட்டும் தானா. எத்தனை விதமான அனுபவங்கள். அனுவையும் முகத்தில் அறைகின்றன.

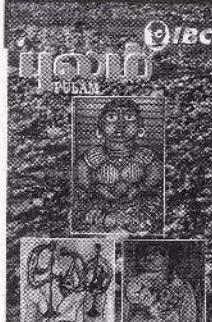
புலம் பெயர்ந்து நாம் இங்கு வந்தவுடன் எம்மை முகத்தில் அறைந்து வரவேற்கும் குளிர், முழிபிதுங்க வைக்கும் மொழி, தலை சுற்ற வைக்கும் விஞ்ஞான தொழிலில் நுட்ப மருத்துவமுன்னேற்றங்கள், நினைத்தே பார்க்க முடியாத போக்கு வரத்து வசதிகள்....

இப்படி எத்தனையோ அதிர்வுகள் எம்மைத் தாக்கினாலும் சிறிது காலத்திலேயே இச்சுழலுக்கு நாமும் இசைவாக்கம் அடைந்து வாழ முற்படுகின்றோம். எப்படித்தான் எம்மை மாற்றிக் கொண்டாலும் எங்களால் ஜீரணிக்க முடியாமல் இருப்பது மேல் நாட்ட வரின் கலாசாரம்.

அவர்களின் கலாசாரம் பற்றி இங்கு நாம் பேச வரவில்லை. யாரிட மேலுமுள்ள நல்ல விடயங்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதிலோ கற்றுக் கொள்வதிலோ தயக்கம் காட்டக் கூடாது. சில சமயங்களில் ஒரு சிறு குழந்தையே எமக்கு பாடம் புக்கடி விடுவதை அனுபவித்து இருக்கின்றோம்.

கடந்த பல வருடங்களாக எம்மை ன் நெருக்கமாகப் பழகிய இம் மக்களின் பல செயல்கள் எம்மை வியக்க வைத்திருக்கின்றன. நெகிழ வைத்திருக்கின்றன. ரசிக்க வைத்திருக்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை உங்களோடு பகிரலாம்.

கௌரி மகேஸ்.

நான் பார்த்ததே இல்லை

....இதுவரையில் புலம் இதழ்களை நான் பார்த்ததே இல்லை. எனினும் இங்கும் இலங்கையிலும், நடந்த கருத்தரங்குளில் 'புலம்' என்ற சஞ்சிகையும் வருவதாக எனது உரைகளில் குறிப்பிட்டேன். புலம் பற்றி அவ்வளவு

கேள்விப்பட்டேன். முகவரி

'அம்மா' இதழ் மூலம் பெற்றேன். புலம் அனைத்து இதழ்களையும் பார்க்க பெரிதும் விரும்புகிறேன். சந்தா விபரத்தையும் அறியத்தரவும்.

விக்டோரியா, ஓஸ்ரேவியா.

லெ.முருகபுதி

ஏன் இந்த ஜூயம்?

....ஆறு இதழ்கள் ஆயிற்று. ஆறு இதழ்களையும் வாசித்து முடித்தவுடன் தூர எறிந்து விட முடியுமா?... பொத்தி வைத்திருக்க முடியுமா?....

புலத்தார் இடம் ஏனிந்த ஜூயம்?

எம் முன்னோர்கள் புத்தகங்களை (எழுத்துகளை) பொத்தி வைத்திருக்காதிருந்தால் இன்று எமக்கு ஏதாவது இருந்திருக்குமா?

நாடு விட்டு நாடு ஒடும் நிலை இனியொருதரம் வரா திருந்தால் புலம் பொக்கிஷமாய் எம்மிடம் இருக்கும். எம் சந்ததி அதைப் பார்க்கும்.

கிரிக்கெட் வீரன் முரளீதான் விடயத்திலும் இனவாதம் சதிசெய்வதையிட்டு ஆதங்கம் கொண்ட திரு சண். ஜோன்சன் அவர்கள் அங்கு எம்மவர் போரிடும் போது இங்கு விளையாட்டுத்தான் முக்கியமா? என யாரும் நினைக்கலாம் என்று தன் சந்தேகத்தையும் குறிப்பிட இள்ளார்.

விளையாட்டும் அவசியம்தான். நாளைய தமிழனுக்கு நாடு மட்டும் கிடைத்து வேறு ஒன்றும் இல்லா விட்டால் அந்த நாடு எப்படி இருக்கும்.

எல்லா விடயங்களும் போரோடு சேர்ந்தே வளர்க்கப் பட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும்.

தமிழர்கள் விளையாட்டில் மட்டுமென்றில்லாமல் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் உலகத்தின் தரத்துக்கு உயர்ந்தார்களானால் எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கும்.

பிள்ளைகள் சிக்ரெட் புகைத்தாலோ, மது அருந்தினாலோ அல்லது வேறு தவறுகள் செய்தாலோ ஜோராப்பாவுக்கு வந்ததால்தான் எம்பிள்ளைகள் கெட்டுப் போகின்றார்கள் என்று என் காதுபட யாராவது சொல்லும் போது, என் சமூத்தில் யாருமே புகைப்பதில்லையோ? மது அருந்துவதில்லையோ? காதலிப்பதில்லையோ? என்று கேட்கத் தோன்றும் எனக்கு.

ஜோராப்பியரிடம், முக்கியமாக எனக்குப் பரிச்சயமான ஜேர்மனியரிடம் எத்தனையோ நல்ல பழக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கண்டு நான் வியந்திருக்கிறேன். அதையே கொரி மகேஸ் அவர்கள் எழுத முன் வந்தது

புலம்(பல்)

திருப்பதியாக உள்ளது.

மண்ணின் மணத்துடன் டொக்டர் மூர்த்தி அவர்களின் மருத்துவக் குறிப்பு, ஏற்கனவே தெரிந்த இரண்ணியனின் கதையை, சுவையாக எழுதிய நா.கண்ணனின் சிங்கப் பெரு...

சமூத்துக் கலைஞர் எம்.ஏ.குலசீலநாதனின் அறிமுகம், சோலைக்கிளி, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் ஆகியோரின் கவிதைகள்,

முக்கியமாக அழகான அட்டைப்படம் (மார்க் மாஸ்டரின்)

அட்டைப் படத்தின் அழகுக்கு அழகு சேர்க்கும் விதமாக புலம் அட்டை.

என்று புலம் நன்றாக வளர்ந்துள்ளது.

இருந்தும் து.குலசிங்கம் அவர்களின் புலம்பல் ஏனோ மனதை நெருடுகிறது.

"விசயங்கள் தரமாக இல்லை. இந்திய வியாபார சஞ்சிகைக்கும் இதற்கும் வேறுபாடு இல்லை" என்ற அவரது ஆதங்கத்தை ஏனோ ஏற்க முடியாதுள்ளது. ஜேர்மனி

செ.சந்திரவதனா

பொய்யைக் கலக்க முடியவில்லை!

....இத்துடன் சிறுகதையை புலத்திற்காக அனுப்பி வைக்கிறேன்.

'புலம்' (7) கிடைக்கப் பெற்றேன். புலத்தாரின் புலம் சம்பந்தமான எழுத்து வரையறை பற்றிய சிறந்த கருத்து என்னை மகிழ்ச்சியில் ஆய்த்தியது. மிக்க நன்றி. அக்கருத்து ஏற்படுத்திய உந்துதலிலேயே இக்கதையை புலத்திற்காய் படைத்தேன்.

படைப்பில் என்னால் பொய்யை கலக்க முடியவில்லை; உண்மையை உரைக்கும் சுதந்திரத்தை, உண்மையாகவே 'புலம்' உள்ளனபோடு வழங்குமானால் அதையிட்டுப் பெருமிகிழவுடையும் முதல் வாசகர் நானாகத்தானிருப்பேன். கட்டுப்பாடற் கண்ணியமான எழுத்துக்களிற்கு 'புலம்' தளம் அமைக்குமானால் உலகையே வென்று விடுமே! வாழ்த்துக்கள்!

இலண்டன்

சந்திரா இரவீந்திரன்

சிங்கம் கூட நன்றி மறப்பதில்லை

....சுவைத்தேன். பாலுடன் தேன் கலந்தது போவிருந்தது. சண யோன்சன் எழுதிய கிரிக்கெட் இதிலும் இன வாதமா? தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. வாசித்த போது ஆவேசம் பொங்கியது. காலம் ஆகி வந்த கதை ஜயந்றை வளவுக்கை பேய்கள் உலாவுது என்னும் கதை வெகு சிறப்பாகவுள்ளது. வாசிக்கும் போதே சிரிப்புத் தான் வந்தது. கடந்தகால நினைவுகளை மீண்டும் பக்கமையாக கொண்டு வந்தது. ஆனால் இறுதியில் கவலையை வரவழைத்து விட்டது. பாலர் பக்கத்தில் சிங்கப் பெருமாள் கதை நன்றாக இருந்தது. நாய் தான் நன்றியுள்ள மிருகமென நினைத் தோம். மாறாக சிங்கம் கூட நன்றி மறக்கவில்லை. புலத்தில் விடயங்கள் யாவும் சிறப்பாக உள்ளது.

பிர்மாசென்ஸ், ஜேர்மனி

நகுலா சண்முகநாதன்

EELAM TELE CARD

நற் செய்தி! நற் செய்தி! நற் செய்தி! நற் செய்தி! நற் செய்தி!
ஜேர்மன், சவிஸ் வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி!

உங்கள் தொலைபேசி தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும்
வகையில் ஒரு புதிய அண்மூலகம்
ஆழம் தொலைபேசி அட்டைகள்.

மார்ச் முதலாம் தீக்தி முதல் ஜேர்மன், சவிஸ் வாழ்
தமிழ் மக்களீன் பரவணைக்கு அறிமுகமாகும் ஈழம்
தொலைபேசி அட்டைகள் உங்கள் தொலைபேசிப்
பரவணையில் ஓர் புதிய பரிமாணம்.

குறைந்த விலையில் துல்லியமான, தெளிவான
விரைவான இணைப்பைத் தரும் ஈழம் தொலைபேசி
அட்டைகள்.

�ழம் தொலைபேசி அட்டைகள் மூலமான வருமானம்
எமது தேசத்தினை வளர்ப்பதுத் தமிழ் என்பதை உங்கள்
கவனத்தில் கொள்ளுங்கள்.

என்றும் உங்கள் தொலைபேசித் தேவைகளுக்கு மார்ச்
முதலாம் தீக்தி முதல் ஈழம் தொலைபேசி அட்டைகளை
கேட்டு வாங்குங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு: சவிஸ் — 079 6640014

ஜேர்மன் — 020 82053652

ACC ALPHA GNANAM TELEPHONE CARD.

எத்தனை முறை கதைத்து விட்டேன்
உன்னுடன்
அத்தனையும்
இனியனவாய் கழிந்த கணங்கள்
நான் நன்றி சொல்வேன்.
உன்னைத் தேடித்தந்த தெய்வத்திற்கு.

ஏக விநியோகஸ்தர்

CONTACT: NADA

GOTHE STR.17A,
63067, OFFENBACH,
GERMANY.

TEL: 069 88 27 65   FAX: 069 88 80 18
MOB: 0172 96 30 163

PYRAMID
AYNGARAN
Agent

